

ЧЕРНИТЕ ХРОНИКИ НА ВИТАНОВ

ХРОНИКА 2 : В ДЪЛБИНИТЕ НА ПОЗОРА

Николай К. Витанов
Институт по механика – БАН

Кашата се задълбочава

Никак не ми се иска да пиша точно тази черна хроника. Ама никак не ми се иска. Имам си ред други прекрасни занимания (виж например фиг. 1). Бях решил да започна писането на черните хроники след 15-на години, за да мога хубаво да ви разкажа за един период от половин век от развитието на българската наука и общество, който поне по отношение на

развитието на българската наука ще остане в историята като “черните години на разрухата”

Брюксел констатира, че България не се възползва ефективно от милиардите евро за наука в ЕС и успява да усвои от тях нищожни суми.

Обаче “великите дела” в българската наука и образование се редят едно след друго и то толкова бързо, че си струва да бъдат увековечени на момента. Богряшките изявления, идващи от ресорното министерство, а също и от министерството на финансите – как всичко си е наред, как нещата цъфтят и вържат и а-ха, а-ха, ще почнат да ваят плодовете на “правилната” научна политика под формата на тонове открития и десетки Нобелови награди рязко контрастират със започналата вече катастрофа в българската наука. Даже сметната палата на “началниците” от Брюксел констатира, че България не се възползва ефективно от милиардите евро за наука в ЕС и успява да усвои от тях нищожни суми. Липсата на капацитет в двете министерства и лошата координация имат сериозен принос за представяне на българските фирми и учени, се разбира от одита на тая сметна палата. Няма дейност, в която изводът да не е съкрушителен, с изключение на стратегическите документи – това излиза от горния доклад.

Но нека да ви кажа нещо весело като човек, който е госта навътре в нещата – сметната палата на “началниците” бърка. Точно от “стратегическите” документи започват проблемите на българската наука, защото тези документи са страшно негодни (на други места използвам и думата некадърни, но хайде тук няма да я споменавам). Капацитетът за управление, пише сметната палата бил под всякаква критика и в министерството на образованието и науката и в министерството на икономиката. Е, забравили да добавят един много сериозен виновник за катастрофата в българската наука – финансовото министерство. Та с понежни фрази, сметната палата казва това, от повтарянето на което вече започнаха зъбите да ми падат – научната политика на гържавата е некадърна (на други места употребявам думата тъпа, но хайде тук няма да я споменавам). Та констатациите на сметната палата са повод (за хиляден път) да ви разкажа, защо политиката е такава и какво точно е тъпото в нея. Някой ми се сърдят, че съм много лош, като говоря такива неща за “научната” “политика” на гържавата (замислих се да не сложа ли и гържавата в скоби, но хайде да се въздържа засега). Но гледайте сега – пред очите на всички ви от години предупреждавам, писмено и устно, че...

...научната политика е изключително лоша и ще доведе до катастрофа в българската наука.

В лицата на министри и заместник-министри съм казвал, че стратегията за развитието на науката в гържавата е негодна – и съм си носил последствията за това (те чиновниците, може и да са некадърни, но да удрят могат и на това ще бъде посветена специална черна хроника, която има предварителното име “парадът на гвуличниците”).

В лицата им съм казвал, че тотално некадърните неолиберални идеи са предназначени за сриване на националната конкурентоспособност и на националната научно-технологична система и че тези идеи се експортират към неокolonии, а в метрополиите идеологическата основа на научно-технологичното развитие е друга. Казвал съм им, че вместо зорлем да се превръщаме в научно-технологичен и икономически бантустан, с правилна научна политика можем спокойно да станем средно развита гържава (неща като Дания) и че това ни стига. Но можеш ли да вкараш полезна мисъл в глава, зомбирана с поредната “правилна, безгрешна и окончателно вярна” идеология? Не, не можеш по нормален начин. Както си му е рега, всичко трябва да изгърми в тая гържава, та да се разбере, че натрапените идеи за развитието и са изключително тъпи и после всичко да се почва да се прави от нулата. Но то това е и целта на тъпите идеи, насадени в “ръководните” глави. И катастрофите закономерно си идват една след друга. Закономерно започна и катастрофата в науката. И тя ще се задълбочава в следващите години. Ще попитате – колко разбирам от развитие на научни системи и оценка на изследователска продукция. Е, за разлика от почти всички други “капацитети” в тази гържава, аз няма да ви заливам с думи какъв съм разбирач – на фиг. 1 ясно се вижда колко разбирам. Както се казва – какво повече да си говорим.

Нека да отбележа, че българската гържава няма и 1 стотинка принос към написването на тази книга – нека да спят спокойно тези, дето все се притесняват, че гържавата финансира научните ми изследвания – не, не ги финансира. И проектът, който трябваше да доведе до тази книга, беше отхвърлен от Фонда за научни изследвания (оня същия, дето финансира дискурси за кюлоти и други такива неща, които непременно, ама непременно, ама много много непременно ще доведат до Нобелови награди, тъй да знаете). А сега, нека да яхнем вълната на веселието и да направим анализ на последните стратегически (да сложа ли кавички, да не слагам ли?) документи, свързани с развитието на българската наука. И като анализираме, ще изказваме и хипотези, които вие, граги читатели, че и бъдещите читатели в десетилетията напред ще могат да проверяват. И да се дивят колко лош е бил този Витанов и как тъй незаслужено е критикувал “добрите политики” превърнали българската научно-технологична система в авгиеви обори и предизвикали катастрофа в българската наука. Но нали знаете – с течение на времето всеки пост се заема от служител, който е най-малко подходящ за него. И върху нещастните глави на ръководените почват да се сияят “добри политики”. Та така.

Qualitative and Quantitative Analysis of Scientific and Scholarly Communication

Nikolay K. Vitanov

Science Dynamics and Research Production

Indicators, Indexes, Statistical Laws and Mathematical Models

Springer

Фигура 1. Когато поредният “стратег”-“разбирач” на развитието на българската научно-технологично система почне да ви се пени, просто му поискайте ей такова доказателство, че наистина разбира.

Почваме с Анализ-а на състоянието на националната научна система

Отгавна е известно, че след като постовеите се заемат от некомпетентни служители, то мащабите на некомпетентността са право пропорционални на важността на заемания пост. Та не се чудете, по-млаги читатели, че по нашите краища на Европа, като превърнеш нещо в Авгиев обор, шатваш после една "стратегия", в която трябва да има малко свирене на гайда, че положението е лошо, което да контрастира силно с фанфарите, как ей така, за кратко време положението ще се оправи, пред нас ще грейнат житата, окъпани от топъл гръжд и какъв живот ще настане -е-хе-хей. Като ви падне да четете нещо такова, да знаете, че положението е точно наред Авгиевите обори и затънало до над устата (сетете се сами в какво). Та почваме да четем Анализа-а. И хоп: явява ни се изречението

„Стратегията има за цел да подпомогне науката в България за превръщането ѝ във фактор за развитието на икономика, базирана на знанието и иновационните дейности.“

Значи черно на бяло си пише, че науката в България не е фактор за развитие на икономика, базирана на знанието. И що така и то 27 години след като избухна демокрацията? Е, ами ако има начин да се забави решението на някакъв проблем, то опитната бюрокрация ще го намери. Аз, некадърникът, написал това, гето виждаме на фигура 1, си имам хипотеза как става това. И тя е:

Хипотеза №1: В главите на управляващите (всички гето имат някакво отношение към научно-технологичната система) бе набита тъпа идеология, от която последва още по-тъпа научна политика, довела до разбиване на българската научно-технологична система и до това, щото българската наука да не е фактор за развитие на икономика, базирана на знанието.

Нали тъй пише в Анализа? Че не е фактор. Пък вие граги настоящи и бъдещи читатели, проверявайте тази хипотеза. Може пък и де не съм прав. Стоя ниско в националната йерархия, а високо в нея стоят други, гето си мислят, че разбират. Да, ами в една йерархия колкото е по-високо нивото, толкова е по-неясна представата за действителното състояние на нещата. На това по западните страни му викат закон на Доу. Ама карай да върви, тука сме на изток.

Та четем нататък. Па иновационна стратегия за интелигентна специализация, па партньорска проверка (друго си е от чужбина да ни кажат, че за нищо не ставаме), па план за действие за изпълнение на препоръките на партньорската проверка и пак планове, програми, стратегии – едно и също нещо вече 27 години. Въртят политическите ангрешковци каруцата на българската наука баш около най-дълбокото място в Авгиевите обори. И не се сещат, че има един интересен закон в западната теория на бюрокрацията - давай всички разпореждания устно Не пиши нищо, което по-късно няма да е в твоя полза. И хората пишат ли пишат. А в туй време западниците карат автомобилите на икономиките си, задвижвани от мощните двигатели на научно-технологичните им системи по широките магистрала на модерните икономики, основани на знанието. Пред тях са блеснали житата и хоризонтите им са ясни. Ангрешко цикли из Авгиевия обор, обграден от едни миришещи неща и се чуди, защо не му се получава. Дали пък прочетохте това за широките магистрала. Те са покрити с научно-технологичен асфалтец, който не се яде, ами води до благогенствие. Та ето, обясних ви някои неща на вълната на тъй популярната по тукашните земи магистрално-асфалтена терминология, та гано нещо им светне в главата на някои хора. Ако ме питате, каква е вероятността да им светне, ще ви кажа, че е към десет на минус 42 степен (че ако кажа 0, някой ще вземе да се обиду).

Четем нататък, че имало подробен план за действие до 2025 г. Оп-па-а-а! Че нали стратегията беше до 2020 г? Що изведнъж скочихме на 2025 г? Я една хипотеза за туй странно действие:

Хипотеза №2: Стратегията за развитие на научните изследвания е тотален провал и за да не лъсне тоя провал през 2020 г. (когато стратегията трябваше да се осъществи) отместваме крайната дата на 2025 г. та белким от само себе си стане нещо и провалът се размине.

Та провалът на "стратегията" е вече ясен през 2016 г. и трябва да се прави стандартния бюрократичен трик – ще изместим срока за изпълнение с 5 години във времето и ще намалим това гето трябва да изпълняваме. Та гано хване дикиш. Кого ли лъжете "стратегии"? Себе си май. То, че тая стратегия е негодна

и че през 2020 г. ще констатираме провал и съм го казвал в очите на министри и заместник-министри (да министри написах, а не министри) и то особено заместник-министрите бяха с големи претенции, че много разбират и са много големи учени (а вие гледайте фигура 1 и си мислете какво ми е било на мене да знам, че министър ОТ и заместник-министър ОТ ми говори глупости насреща и да се съържам, да не му кажа някоя по-остра дума). Та значи, вече и баламите разбраха и официално се признава, че до 2020 г. нищо няма да се промени. А дано до 2025 г. нещо да стане. А ще стане ли? То има една планинска максима, граги ми читатели, че глупак на висок пост е като човек на висок планински връх — всичко му изглежда гребно, а за всички останали той е величина. Та убеждават ни значи, че тия 27 години досега са гребна работа и още мъ-ъ-ъ-ничко и всички ще се оправят. Та Андрешно си цикли из най-дълбоко място на авгиевите обори и продължава да цикли. Не се вижда да се поема друг курс...

...значи и през 2025 г. ситуацията ще е същата, че и по-лоша – щото ще останем без истински учени.

Виж такива, дето ще венцехвалят гамските кюлоти и ще правят и други кюлотоподобни изследвания все ще има – зер със специален “фараонски” закон бяха нароени.

Ако до тук ни беше весело, време е да почнем съвсем да се смеем. Защото стигаме до целите на стратегията, а всеки, който е бил на запад и знае какви пари се влагат в научните системи там. Я да видим целите:

1. Изграждане на конкурентоспособна национална научна инфраструктура като елемент от Европейското изследователско пространство – К-о-о-о? Не-е-е-е! Ако някой си мисли, че с паричите, дето едвам се откъсват от сърцето на държавните чорбаджии и с “огромните пари” от “оперативната” програма ще станем конкурентоспособни, жестоко се лъже. Тез парици са мизерни. Изгребали сте над 15 милиарда евро от научно-технологичната система на България, сега връщате към 200 милиона и си мислите, че ще станете конкурентоспособни. Ах, на бая мислителчетата. Че то средните западни фирми имат по-голям бюджет за науката от този. С кого ще се конкурирате? То и Буркина-Фасо скоро ще ви надмине по просперитет (а може вече и да са по-добре). Пък и вървите по грешния път и нищо няма да се получи. Но това е закономерно и аз ви разбирам. Който може – прави. Който не може да прави – поучава. А който не може и да поучава – администрира. Та караме нататък.

2. Засилване на интеграцията между елементите на „триъгълника на знанието” – образование, научни изследвания и иновации. - Леле! Някой чул, че има триъгълник на знанието. **27 години нещо не ви се получава тая интеграция. Що ли? Щото не я правите както трябва.** И продължавате да не я правите както трябва. И пак няма да ви се получи.

3. Модернизация на научните организации и повишаване статута на учения в обществото. Мале, мале, мале! Какво – пак ли ще търсим из коридорите на Световната банка някой “велик модернизатор” като Симеон Дянков (дето до последно тръбеше, че англичаните ще гласуват за оставане в ЕС, та за пореден път добре се видя колко разбира). Та тоз същия тъй допринесе за повишаване на статута на учения, че тоя статут беше смачкан, което си и признавате. Аз тогава не си мълчах и здраво критикувах това чедо на най-дивата форма на неолиберализма. А вий къде бяхте? Пригласяхте му? Кефихте се, когато българските учени трябваше да напускат родината си за да се спасят от глад? Че кой ще ви вярва, че ще издигате статута на българския учен? Е, хайде – вдигнете статута – покажете, че го уважавате. Вдигнете 2.5 пъти заплатите на учените веднага и още веднъж 2.5 пъти до 2020 г. Хайде, де! Така се повишава статут, другото е бошаф. Нито организациите ще модернизирате, нито статута ще повишите. Защото не знаете как да го направите. Ако знаехте, да сте го направили за 27 години. Почвайте сега пак да ни поучавате и администрирате. Ама нали знаете – който може – прави.....

4. Реструктуриране на научния сектор с оглед премахване на фрагментираността на научните организации и осигуряване възпроизводството на научния потенциал чрез привличане на талантиливи, млади хора за научна кариера. Пак поучения и администриране. Българската наука е в катастрофа, те ще я реструктурират. Ще режем ръцете и краката на умирация, така ли? А туй за осигуряването на възпроизводството направо ще ме умори от смях. Вие даже не знаете, че тези младежи някой трябва да ги научи, как се прави туй нещо науката. И как ще ги привлечете – като изравните заплатите в БАН с тези на чистачките ли? Масово ще бягат по чужбина младите, защото ви е толкова акъла. И понеже няма изгледи да ви се повиши акъла, то младите ще продължават да бягат по чужбина. И никои не ви е виновен. Искате съвет ли – вдигайте веднага рязко заплатите на учените. Вече влизате в анализите като “компетентният” елит, унищожил собствения си научно-технически потенциал и въртящ се около най-дълбокото място на Авгиевите обори. Ама нали знаете – в един елит преобладават два типа хора – едните знаят, че не могат да ръководят, а другите, ръководят това, за което нищо не знаят. Пък надеждата е в думичката преобладават. Защото когато напиша – “се състои от” и това дето умира последно и то ще е вече умряло.

Човек не знае, да се смее ли, да плаче ли, като четете условията, при които ще се постигнат горните цели (които още повече показват, че целите няма да се постигнат)

1. Финансово осигуряване на българския научен сектор с бюджетни средства и финансови ресурси от други източници (България и чужбина). Ама наистина ли парите за научни изследвания ще прехвърлят 3% от брутният вътрешен продукт. Ами – ами. Празни приказки. Финансови ресурси от други източници. О-о-о-о, чорбаджи националният бизнесмен ще почне да дава пари за наука и технологии. Ами-ами, не е станало, няма и да стане. Даже и националният бизнесмен да се отърси от чорбаджишкия си манталитет (което става бавно, но ще продължи още поне 50-на години) пак няма да стане. Щото условията за бизнес у нас са такива, че бизнесът пари за наука няма стимул да дава. Остава външно финансиране. Bravo! Таман по неолибералния тертип – свалете гащите, обръцате се с лице на изток, навеждате се и чакате да ви оправят, че да ви дадат някоя парица. Мале, мале, каква наука ще направите с тоя подход, направо сте за завиждане.

2. Усъвършенстване на нормативната база за научната дейност в България. Олеле! Че нали Игинатовския закон беше съвършен! Какво още ще усъвършенствате. Нали всичко беше топ-топ, нали ми викахте в лицето, че нищо не разбирам, като ви казвах и пишех, че се вършат глупости. Каква стана тя! Пак ша усъвършенстваме! Та да напълним още Авгиевите обори и българската наука съвсем да потъне в тях.

3. Редовна оценка на степента на съответствие между преподаване и научни изследвания във висшите училища, за да се избегне принизяването им до ниво на професионални училища, неправомерно означавани като „университети“. И какво като установите несъответствие? Нищо.

4. Специални мерки за развитие и финансово обезпечаване на третата степен на образование (доктор): образователната и научна степен „доктор“ осигурява началната научна компетентност на нейните притежатели; от нивото на тяхната подготовка зависи бъдещото им кариерно развитие в научния и другите стопански и обществени сектори. Ами-ами. Ако тати има фирма, аз ще бия всеки с трета степен на образование за работно място там. Същото е ако тати или мама имат познат, там, където има работно място, пък докторът няма туй преимущество. Та да ги видим специалните мерки. И да не забравите, че доброто обучение на докторанта силно зависи от научния му ръководител. Там трябва специални парични мерки да вземете (ама много специални) за тези, дето могат да обучават квалифицирани докторанти (щото има много игнатовски професори и доценти, които сами са толкова неучки, че никакъв докторант не могат качествено да обучат).

И туй, докретахме го институционалната рамка. Четем, че малка част от университетите отговарят на структурата и организацията на съвременните изследователски университети и се тресем от смях. Щото сме виждали на място какво е изследователски университет на запад. Хайде да спра тук, че ще напиша нещо безмилостно. То тука работата е: видяла жабата, че подковават вола и вдигнала и тя крак. Ама нейсе, да оставим чиновниците да мечтаят, щото изследователски университет не се прави туй, както те си мислят. Да четем нататък. Четем де, четем. Към тоновете администрации, които усмъртяват (пардон, занимават се с) науката добавяме и съвет за интелигентен растеж. Няма лошо, един повече, един по-малко, пациента все си е на умирачка. Мрежата от висшите училища значително надвишавала средните показатели на редица съпоставими като население и територия страни от Европейския съюз. Я-я-я-я

някой откри топлата вода. И като я откри – какво? Нищо. В следващата „стратегия“ пак това ще пише. Четем нататък:

„Висшите училища (ВУ) са призвани да бъдат основни центрове за развитие на науката, разбирана като създаване на ново научно знание“.

То бива глупости, ама тази е върховна. Щото всички страни, който са трябвали да наваксват в науката и технологиите и са имали интелигентно ръководство, веднага са създавали системи от научни институти, които да им гръпнат научното развитие напред. Туй за интелигентното ръководство прочетохте ли го? Тука из стратегията пак е граскал някой доволно некомпетентен юнак. Нали се сецата какво става като пуснете идиот със запалка в склад с барут. Та пускайте го тоя или тия и занаят да ви правят „стратегии“ – то затуй сте в Авгиевите обори, щото всичките ви „стратегии“ са такива.

Туй – идваме го БАН – единственото нещо, чрез което българската научно-технологична система може да се оправи. Какво четем:

„С някои изключения БАН не разполага със съвременни лаборатории за научноизследователска и експериментална развойна дейности, което е сериозна спънка за внедряването на научните продукти в икономиката и за създаването на нови производства.“

Я-а-а-а, сетихме се значи. Аферим! И кой е виновен за тая ситуация. Кой гържи заплатите в БАН позорно ниски. Кой хули учените, показва им постна пица, докато яде блажничкото. Кой гони учените от БАН зорлем по чужбина. Ами продължавайте с тълпата си досегашна политика и резултатите ще са още по-плачевни.

Още по-големи спънки за икономиката ще има. Ще кажете – ама не сме ние, то е финансовото министерство. Е, какво да кажем за кадрите на **едно финансово министерство, на което не му е ясно, че доброто финансово състояние на държавата зависи от икономическата и конкурентоспособност, която се осигурява от мощна научно-технологична система, в основата на която стои система от научни институти.** Ама пари нямало. Ами няма, щото финансовата ви политика не струва, господга от

финансовото министерство.

Когато един човек не може да излезе от блатото на интелектуалната простотия, какви резултати очаквате.

Някой ще каже – ама финансовото ни министерство е супер. А аз ще отговоря – да, да господин Шойбле, съгласен съм.

Четем нататък – за Селскостопанска академия и един интересен център за върхови постижения, но хайде да не загълбаваме, че следва нещо за ролята на частния сектор. Четем, че фирмите са малки и трудно отделят средства за научни изследвания. Че като е така, що се надяваме, че в следващите години ситуацията ще се промени. Няма да се промени и който приказва, как бизнесът ще почне щедро да финансира науката си е просто един лъжец. Но и тука се имам хипотеза:

Хипотеза № 3: Финансовото министерство, за да прикрие мизерното държавно финансиране на науката, пуска кърфоришеци за голямото предстоящо финансиране от бизнеса. МОН припява, та дано никой не забележи безобразното състояние на българската научно-технологична система. Прикудкудячат и “неправителствените изследователски организации, създадени по модел на американските мозъчни тръстове”. Те са се наместили на софрата (я вижте кой съветва по министерства и Министерски съвет) и гроят истинската наука както могат, че да не се вижда, че самите те за нищо не стават.

Та четем нататък – имало засилена активност на неправителствените изследователски организации, създадени по модел на американските мозъчни тръстове. Е, че то генезисът на тези “мозъчни” “тръстове” тръгва от Хайек, тоест са неолиберални и оттука вредни на ент-та степен и пропагандиращи отдавна практически пропаднали идеи. А най-пропадналите идеи се експортират към нашенските им “братя” и “сестри” и те под формата на “съвети” ги набиват в управляващите глави, които на свой ред гроят научно-технологичната система на държавата.

Четем нататък:

„Към 2020 г. в иновативните и творческите фирми в България се очаква да работят около 1/4 от всички заети, създавайки около 40% от БВП.“

Сега то и аз пиша фантастика, ама то мойта фантастика направо си е груба реалност пред това изречение. Хайде само да отбележа – глупости на търкалета – тя 2020 се вижда вече, пък 1/4 заетост в творческите и иновативни фирми и 40% от БВП никак не се вижда. Ама карай, трябва да пише нещо по “стратегическите документи”. И ще се набляга на политика на интелектуалната собственост, като

„изобретателите да капитализират своя интелектуален продукт, като бъдат добре запознати с предимството на патентите и с процедурата за патентоване.“

И какви моля са предимствата на патентите – някой да е забогатял от патенти в България? И кога моля се патентова нещо по света? И всичко ли се патентова по света? Все интересни въпроси, с които писачът на горното явно не е никак запознат. Между другото, я да се направя на улав и да попитам – **КОЙ, КОЙ го е писал това?** Не че се надявам да получа отговор. Някой “велик” специалист ще да е, толкова “велик”, че името му трябва да се пази в дълбока тайна.

Та четем още нататък – няколко думи за оперативната програма “Образование и наука за интелигентен растеж” която няма да постигне целите си, щото не е направена както трябва. Ограмотяването на ромите е наблъскано вътре, но с ограмотяване на ромите никакъв интелигентен растеж няма да се постигне. А инак си играем на партньорски проверки и пак чакаме да ни се каже откъде да правим. Кое то показва пълната некомпетентност на висшето ръководство на българската научно-технологична система. Нали така – ако бяха компетентни, нямаше да си играят на партньорски проверки (как е измислено само – проверка, ама партньорска, демек няма да ни хоят много) и след партньорските проверки като се почнат едни отчети – на тати отличията, как добре на хартия прилагат препоръките. Огледа се човек – партньорска проверка, друга проверка, трета проверка, деветдесет и девета проверка – и все в най-дълбокото на Авгиевите оборони.

А сега ето ви очакваните резултати от изпълнението на препоръките и след тях тире, а след тирето – моите бележки относно как да се постигнат тези резултати и без да си играем на “проверки” и на отличници и отличнички – изпълнители на препоръките. Та ефектите от препоръките трябва да бъдат:

- Привличане и задържане на млади хора с потенциал за научно развитие в страната – вдигнете рязко заплатите на учените и това ще стане
- Развитие на научни изследвания на високо световно и европейско ниво – вдигнете рязко заплатите на учените и им създайте европейски условия за работа и това ще стане
- Развитие на връзките наука-бизнес за укрепване конкурентоспособността на българската икономика – вдигнете рязко заплатите на учените и им създайте допълнителни стимули да се свързват с бизнеса и това ще стане като с вълшебна пръчица

- Осигуряване на индустрията с висококвалифицирани специалисти във високотехнологични области с висока добавена стойност – вдигай рязко заплатите на тези, дето искаш да те ги подготвят тези специалисти

- Изграждане на паневропейски научноизследователски станции, в които да се развиват модерни приложни технологии – министри-министри, нещо трябва да пише тука, малей - паневропейски научноизследователски станции за приложни технологии. Този паневропейски параграф нещо сигурно е мислен дълбоко 2 месеца. Тез паневропейски неща специално ще трябва да ги следим. Между другото, Великобритания и тя ли ще участва в паневропейските фантасици? Щото Великобритания е световна сила в науката. Де, да видим.

- Икономически ефекти, напредващи с над 200% вложените публични ресурси – как му викаше тука народа – лаком дол ли беше, лаком г.з ле беше или пък и двете едновременно – 200 % значи. А защо не 400% или пък 3000%. Тука е писал човек, който хабер си няма от режимите на функциониране на научно-технологичната система.

- Засилване работата с българската научна диаспора, като подпомагане на процеса за участие на българския бизнес в научноизследователското пространство на Европа и на българските бенефициенти в Хоризонт 2020, както и с непосредствено влияние върху възстановяване на връзката между научните изследвания и нуждите на бизнеса – а-ха, научната диаспора значи. Ами тя диаспората веднъж ви е била шута, драги ми управляващи и пак ще ви го бие, защото вие не можете нищо да предложите на качествените учени. Виждате оправите положението първо на тези, дето са в гържавата, пък после мислете за диаспората. И после – как бизнеса да участвал в Хоризонт 2020. И тако и вако, диаспората, бизнеса, марсианците, тия от Андромеда и другите от по-далечни галактики да оправяме, само и само да продължаваме да мачкаме българските учени, които са ни в гържавата. Затова сте в състояние на катастрофа милички и си смучете от пръстите поредната негодна “стратегийка”.

- Привличането и задържането на млади хора за научна кариера (Програми „100 докторанти“ и „100 постдокторанти“ по важни за българското общество проблеми на интелигентната специализация) – тъй, тъй – и кой ще ви ги обучава тия хора? Ония на запад? - Ха, ха, ха! Те ще си ги обучат, ама за себе си. Вдигайте рязко заплатите на учените в България. И всичко ще си дойде на мястото.

И дойдохме на финансирането на научните изследвания. Ама процентът растял, щото частното финансиране растяло! Хайде стига вече с тая гърта и дебела лъжа. Признайте си накрая – гържавното финансиране е мизерно, а частното никаква го няма. Я проверете, какво ви се пробутва под частно финансиране на науката! Къде го това частно финансиране, никакво го няма. И пишем, че финансирането било 0.8% от БВП. Хайде стига сте лъгали. Никой не ви се връзва вече. Разсипахте научно-технологичната система, изгребяхте парите от нея и продължавате да лъжете за финансирането. Нали сте чували гумата гънсулат? Ама профила бил неблагоприятен. Тоест на министерско равнище (финансово министерство и МОН) 27 години се съсипва научно-технологичната система на България. Та четем - липсата на иновативен модел на управление, включващ неефективен мениджмънт на човешките ресурси, силно неблагоприятно възрастово разпределение и липса на визия за обновяване на академичния състав – тъй, тъй, за такива неща едно време в Япония глави са хвърчели, а тука го напишем из поредната “стратегийка” и айде – куче влачи камион – го следващата “стратегийка”, където пак ще го напишем. И още четем - отсъствието на стратегическа визия и стабилна финансова политика по отношение развитието на науката (липсата на ангажимент за годишен ръст на общите средства за наука ни поставя в позицията на силно „изоставаща“ държава от средните нива за ЕС, с постоянен процент до 2009 г. от 0,51% от БВП с тенденция за увеличение през последните 4 години – до 0,79% от БВП за 2014 год.) - като оставим лъжите за процентите горните редове казват, че тия от финансовото министерство трябва да си направят харакири веднага, щом са допуснали това. Та четем нататък - неблагоприятно съотношение между публични и частни инвестиции (необходими са допълнителни стимули, предвиждани от МИ чрез приемането на Закон за иновациите, за предприятията при инвестиции в научни изследвания и иновации, например признаване на тези разходи на 200% за целите на корпоративното подоходно облагане) – що ли не съм изненадан – досега бизнеса не финансира науката, ама отсега нататък като скочи и като почне да финансира, в чудо ще се видим! **Дебели, дебели лъжи, с които се надяват да бъдат забаламуркани до 2025 година.**

И стигаме до глупост от световна величина - неблагоприятната структура на разходите в държавния сектор и липсата на концентрация на ресурсите (преобладава институционалната подкрепа за много на брой научни организации при много нисък дял програмно-проектно финансиране, липсва конкурентна среда и независима външна (международна) експертиза на научните идеи, разработки и резултати) – грън-грън-грън-пляс-пляс-пляс! Закрихте сума институти на БАН от 1990 г насам, нароихте университетите. Институционалната подкрепа е мизерна – не лъжете, аз съм заместник-директор на институт, много добре знам колко ви е институционалната подкрепа. Хайде да се сменим, а – аз ще дойда във финансовото министерство и в МОН, а вие да поуправлявате малко институт под мъдрото мое неолиберално ръководство – постна пица ще ви покажа, всеки ден ще ви псувам по телевизии и радиа, бюджета ще ви отреже и тъпи “стратегии” за развитие ще ви пиша, па да видя, колко ще изкарате и каква качествена наука ще произведете. И ако си мислите, че с проектно финансиране ще оправите нещата – много се лъжете. Проектното финансиране не е създадено, за да оправя катастрофирали национални научно-технологични системи, нито да служи за оправдание на некадърните им ръководители, които изграбват финансирането от тези системи и подхвърлят мизерни трохи на “проектен” принцип. Нали го прилагате това проектно финансиране над 25 години вече. И какво – цъфнахте и вързахте ли? Не, затънахте още по-дълбоко в Авгиевите обори, щото не разбирате как правилно функционира проектно финансиране и какъв трябва да е обхватът му. И като карате така няма да цъфнете, няма и да вържете, а още по-големи зулуми ще направите.

Та четем нататък – тинтири минтири, всичко ни е виновно. Че кой ги е създал тези структури и механизми. Аз ли? Определено не съм аз. Че намерете кой ги е изпортил и го накажете, те имената на тез хора са добре известни – вижте кой е стоял по ръководните позиции.

И четем нататък – че като се появят едни териториални бонуси – леле мила, зорлем значи ще пращаме научни центрове там, дето няма нищо, та дано възникне.

Значи ако има Нобелова награда за административни глупости, тая “стратегия” със сигурност е суперкандидат за такава награда.

Цел – възникване на естествена клъстеризация. Тъй – естествена териториална клъстеризация – с бонуси! Четем нататък – структурни и инвестиционни фондове и приобщаващ, интелигентен и устойчив растеж. Ама какви думи, а! А зад тях – десетилетия нищо, нищо и пак нищо, че и разрушение.

Четем значи:

Неблагоприятният финансов профил на страната се дължи в голяма степен на липсата на стратегическа визия и стабилна финансова политика по отношение развитието на науката. (и на неправилна структура на системата и на изкилифирчено използване на инструментите).

И още - от 2009 г. се наблюдава положителна тенденция на значително увеличаване дела на разходите от частния сектор, като от 2012 г. този показател надхвърля 60% от общите разходи за НИРД. Това е положителен сигнал с оглед европейските тенденции и необходимостта от по-ефективна пазарна реализация на научните резултати и знание. - **яка лъжа** – какво се отчита като научни изследвания от бизнеса! Че бизнесът значи финансира поне 3 БАН-а! Къде са статиите, къде са патентите, къде са Нобеловите награди! И като махнем финансирането от бизнеса остава реалното финансиране – 0.3% (10 пъти по-малко отколкото трябва). И как ще се борим с негофинансирането – с нови секторни програми, с международна експертиза на научните идеи!!!! Е, признавате си значи, че вие сте некомпетентни да кажете коя идея струва и коя не! Та трябва от чужбина да ви казват. Малеле! Та четем нататък:

Нещо повече, държавата не използва ефективно научния потенциал за подпомагане на административните структури при вземане на решения или за разработката на стратегически анализи във важни икономически сектори, както и за стратегически проучвания в обществено значими сфери като национална идентичност, демография, сигурност, защита на населението от аварии и природни бедствия, екология и опазване на околната среда и биоразнообразието и др. - и за това са виновни учените, нали така! А, не са ли виновни те!

Ами да накажем виновените, тъй както наказваме учените – 10 години на заплата на чистачка, сами да си купят техниката, с която да работят, на студено през зимата и ежедневно пуване по радиа и телевизии и други такива “благинки” Вследствие от “стратегическо” “мислене”. Нали забелязахте, че и мисленето е в кавички. Не е печатна грешка. Продължаваме да четем:

Необходимо е да се преодолее разпокъсаното неконсолидирано финансиране, предоставяно чрез двата основни национални инструмента – Фонд „Научни изследвания” и Националния иновационен фонд

някой ще си направи ли харакири, че тъй е овапцал нещата.
Или пък орген “Кирил и Методий” ще му дадат. За “заслуги” ге.

И следва велика “мисъл” - стиснатият Андрешко цери умиращата българска наука. Ето как : Повишаването на инвестициите в научната дейност следва да става едновременно с въвеждането на по-ефективни механизми за управление, мониторинг и оценка на научната система при гарантиране на пълна прозрачност на процесите. Това включва програмно финансиране на фундаментални научни проекти в приоритетните направления на Стратегията, на засилване на изследователската база на научните организации и университетите, оценка на научната дейност на университетите и на научните организации; премахване на бариерите и въвеждане на гъвкави финансови инструменти за трансфер на технологии. Дрън, дрън, дръб-ъ-ън, хипотезата тука е, че нещо яко дрънка. Пък гали дрънканицата е в някой чугунен мозък, решавайте вие читатели.

Караме нататък и стигаме до Фонда за научни изследвания. Какво ли да го коментираме моя фонд изобщо след всичките скандали. На една среща казах (прег госта свидетели) в очите на ръководителя Вайсилов, че рецензентите на този фонд не са в състояние да отличават кои проекти могат да водят до истински научни постижения. Публично известно е, че фондът финансира някои откровени глупости и резултатите от това финансиране са нула. Та четем: Фонд „Научни изследвания” е финансова структура с възможност да подкрепя научни програми, като в същото време отговаря и на възникващи нови научни направления и нужди от изследователска експертиза и знания. Какво да кажем - подкрепата е чудовищно неефективна, пък за подкрепяне на нови научни направления изобщо да не говорим. За това си има дълбоки причини, свързани с невероятните разбирания по нашите земи, как трябва да действа проектното финансиране и със съществуването на системи (или както е модерно да им се вика – мрежи) работещи в посока на изтичане на финансирането към проекти, нямащи много общо с науката.

Четем нататък и стигаме до националния иновационен фонд – хайде да не говоря нищо за него, много моля. Халът на българската иновационна система ви е ясен на всички. Та като не можем да кажем добро за иновационния фонд, нека да не казваме нищо. Пък жива или умряла е работата там, правете си извода сами. И още нещо – на страницка 19 има една таблица, показваща, че за 10 години иновационният фонд е субсидирал когото е субсидирал с 80 милиона лева – 40 милиона евро. Много евро програми разпределят такива пари за 10 минути.

Та да имате наум това, когато ви неят дитирамби как ще станем конкурентноспособни. Ще станем, ама на куковото лято.

Друг подход трябва тука. А отгоду под табличката има едни проценти, та да падне човек от смях. Аз съм професор по математика и добре знам, че като увеличите нулата със 100% пак получавате нула. Та да не се дивите що процентите под табличката са големи, пък резултатите се не виждат. Пак да кажа – друг подход трябва тука. И за да завършим тек – един цитат - Участието на българските предприятия в международни програми набира скорост. Демек – пред нас за грейнали житата...! И ний вървим напред без гащи но с цифте PR-пищови. Далечно ще стигнем тъй, ще знаете. А 2020 г. идва и провалът на “стратегииите” и други “документи” почва да става явен (даже и сега през 2016 г). Карай – ще отместим крайната дата до 2025 г., та дано мине номерът и ще обещаваме и баща си и майка си, та дано мине номерът. Но номерът вече не минава. И из общественото пространство все по-силно започва да се чува гумата – некадърници. За кого ли се отнася – де да знам, ама не е за мене.

Четем нататък едно признание - Обзорът на нормативната уредба по отношение политиката за развитие на науката показва, че са налице несъответствия, свързани както с дефинирането на управленските правомощия, така и с механизмите за тяхната ефективна реализация. - значи 27 години са творени глупости. Нали така пише. Е, и. Колко от “великите” “стратегии” са наказани? Колко са уволнени. На колко са им намалени заплатите? То за всичко са виновни само учените – нали така? Е, хайде стига вече. Уграбихте науката и сега с половин уста почвате да признавате грешки. Излишни вкупом станяхте. Пък се напъвайте да пишете поредните “стратегии” и други “документи”.

И четем нататък - необходимо е по-тясно съгласуване между текстовете на основните нормативни актове, регламентиращи организацията и осъществяването на самата научна дейност и на до пазарната и пазарната реализация на научните продукти. Демек яко спане пада из кабинетите на нормотворчески организации. Ама когото се събудят (кога ли ще стане) и като вземат правилно да се разработят (как ли ще стане като досега не е станало), то всичко ще се оправи (тъй, амчи как). Нищо няма да се оправи – когато нормативните актове са боклук, колкото и да са съгласувани, до никакъв прогрес не водят.

Това са фактите. Другото са писания на разнежен автор на отворен прозорец при наличие на чуруликащо славейче на съседното дърво.

Пък има една теорема на Питър. **Некомпетентност + некомпетентност = некомпетентност.**

И надолу няколко цитата (за да не кажете, че само аз мисля, че научно-технологичната система на България е превърната в Авгиев обор):

Налице са обаче области на припокриване на управленските правомощия, а също и липсващи механизми за координация на политиката в нейния цялостен обхват – от научния процес до прилагането на научните достижения в икономиката и социалната сфера. -А-у-у-у-у!

Обхватът на дейност на съществуващите два финансови инструмента - ФНИ и НИФ, не е диференциран в достатъчна степен. В този аспект е необходимо преразглеждане на правилата, които определят тяхното функциониране – А-у-у-у-у! Таз констатация на коя година от функционирането на двете институции се прави?

Необходими са целенасочени действия за регламентиране формите на съвместно програмиране между финансиращите фундаментални и приложни изследвания инструменти и фондове. - А-у-у-у-у! Та досега значи е нямало действия. Или е имало, ама не са били целенасочени. Абе що не извадите на показ общата сума на заплатите по тез министерства за последните 27 години, та да видим какво сме платили за горните “резултати”?

И идваме до необходимостта от нова административна структура (що ли не съм изненадан, ама не съм изненадан, щото далеко на запад много изучавах теорията на бюрокрацията и практиките и особено в страните от източна Европа). И таз структура ни е препоръчана, не сме си я измислил ние – ехе-й-й-й (А дали е така, кой ще ни каже. Ниш вървим по брега и подсвиркваме даже..). Та

Второто политическо послание на експертния панел за оценка на научната и иновационната стратегия препоръчва създаването на независима и стабилна агенция, способна да проектира и изпълнява програми за научни изследвания с безпристрастни, прозрачни и ефективни процедури за осигуряване на безвъзмездни средства.

А, така – намаляващ брой учени – увеличаващ се брой бюрократи. То ще вземе да излезе закон от хиперболичен тип. И следват едни 4 точки, първата от които казва, че целта е 1.5% от БВП до 2020 г. И спирам да чета, защото няма време да чета глупости и празни обещания. И щото идваме на човешките ресурси. Та основна идея на голните страници от “документа” - въртим, сучем, вода от 99 кладенеца носим, само заплатите на учените няма да вдигаме. Или само на тия, които работят по проекти, които са раздавани кой знае как (е, някой знаят как), резултати от които няма, ама някои имат високи доходи. Брей, значи можело в тая бедна държава да има високи доходи без нищо да правиш. Стига само да си част от подходящата мрежа, която ще ти осигури проектче и отчитането му. Лесна работа.

Та четем:

В европейски мащаб още от 2005 г. се поставя остро въпросът за недостига на човешки потенциал в областта на науката и технологиите и отлива на учени към по-динамични икономики като САЩ, Япония, Сингапур и др. В съчетание със слабия интерес на младите хора да се занимават с наука, с общите тенденции на застаряване на населението и със световната икономическа криза, се очертава неблагоприятният профил на научното пространство. - демек проблемът е световен, та дано се заемете под масата чудовищното изтичане на мозъци от България, усилено от ниските заплати на учените и безобразните условия за работа.

И четем нататък:

В България този проблем се появи още в началото на прехода през 1989 г. и непрекъснато се задълбочава. Тези тенденции са още по-силно проявени, тъй като са налице и други бариери пред учените, особено пред младите хора. Това са ниското заплащане, бавният ръст в кариерата и другите остарели практики при управлението на човешките ресурси. - аха, ниско заплащане значи е причината. Ами аз ще ви кажа имената на поне 50 “ръководители” на науката които лично са ми викали насреща, като съм се застъпвал за увеличаване на заплатите на българските учени. Ще им отрежете ли главите? Няма разбира се – ще ги наградите, медалчета за “заслуги” ще им дадете, и ще запишете проблема в поредната “стратегия” и пак ще си карате по старому. Ама те, дето работели по проекти, взимали много. Тъй ли – що има масивно изтичане на мозъци от България тогава?

Четем надолу нечувана глупост – законът за развитие на академичния състав значи въвел гъвкавост, ама не решил проблема с ниското заплащане. Е, да ви припомня моето мнение от времето на приемане на закона – че този закон е пълен боклук, изкривяващ системата за научно израстване и роящ професори и доценти без покритие. Че как този закон ще доведе до повишаване на заплащането? Откровени глупости пише в този “документ”.

Четем нататък - Отдръпването на младите хора от академичната кариера и от инженерната професия е фактор, способстващ за ниската иновационна активност. Велико откритие. Ей, Нобеловия комитет, къде спите, бе. Елате да видите какво откритие направиха хората, дето държат заплатите на асистентите в

БАН равни на заплатите на чистачките. Младите “се отгърпвали”? Що ли? Ами де да знам!

Четем нататък

Неблагоприятен е и възрастовият профил на учените. Ох-леле-е-е-е! Що ли? Че кой ще иска да става учен, като го плюете ежедневно по медиите и гържите заплатите ниски юнаци от финансовото и други министерства. Яко натискане е да се става учен при тия условия, тъй да знаете. И си мислите, че аз съм самотен в този извог. Я прочетете този цитат от “документа”:

Ниският интерес към докторантурата като цяло се дължи на три основни фактора: неатрактивното заплащане, липса на ясно кариерно развитие и на добре платена професионална реализация след защитата.

Тъй де, тъй. Ами нищо не правите това да се промени. Вече 27 години. Може би пък аз съм ви виновен, дето непрекъснато ви го казвам същото. Кой да знае. То нали все учените са ви виновни. Та следва нещо весело

За последните три години се наблюдават повишение на интереса към обучението в степен „доктор“ и двукратно увеличение на броя на защитилите докторска степен. Това вероятно се дължи на изпълнението на мерки и инструменти на Структурните и инвестиционни фондове на ЕС за същия период, както и на мерките за подкрепа на обещаващи млади учени по двустранни програми с Швейцария и Европейското икономическо пространство.

Тъй, амчи как, точно на това се дължи. Що не питате някой от практиката на какво се дължи, да видите какво ще ви отговори ако е наясно с въпроса. Ама карай да върви, трябва да пишем, че се дължи на мъ-тъ-ърното ръководство, а да и да са живи и здрави чужденците, че ако остане само на мъдрото ръководство на българските чиновници докторантите отдавна да са изчезващ вид по тез краища на Европа.

И стигаме до Оперативната програма. Преди да я почнем – ето мнението мин. 3% от БВП гържавно финансиране осигурява що годе нормално развитие на науката. У нас в момента е 0.3%. Взимаме разликата между 3% и колкото е било реалното число в годините от 1989 насам и пресмятаме какво е изгребано от българската наука. Резултат – поне 15 милиарда евро. Напъчваме се и казваме, че с Оперативната програма ще върнем обратно 250 милиона (нали така – да са живи и здрави чужденците, ама се пъчи българският чиновник, ще кажете, че той ги дава тия пари. Ама ситуацията – с чужда пита помен прави е много разпространена по тез земи). Какъв ще е резултата – ще имаме ли развитие научно-технологична система през 2020. Отговорът е – НЕ и добре го запомнете, че 2020 ей сега ще гоиде и като се види, че ефект няма, ще почнат подсмърчанията.

Та четем нататък

При подготовката на ОП НОИР са идентифицирани потребности, които ще бъдат финансирани при изпълнението ѝ. Част от тях се отнасят до необходимост от активни мерки за подготовка и подкрепа на следващото поколение млади учени, обучени в съвременни инфраструктурни комплекси, участващи в транснационална мобилност, които могат да се конкурират в международни процедури (например по „Хоризонт 2020“) и да осигуряват висококвалифицирана експертиза за научноизследователски концепции, постижения и резултати

Бравос! Значи туй поколение млади учени го отписваме и почваме да готвим следващото. Туй поколение немлади учени също го отписваме. Е кой ще ви готви следващото поколение млади учени в инфраструктурни комплекси (мале-й-й-й какви думи) дето да се конкурират в международни процедури. И в Хоризонт 2020. Че то до 2020 останаха към 3 години. Вий като вземете младия учен, докато го научите (кой ли ще ги учи – да не би тия отписаните немлади учени, дето ще седят на ниските заплати, или ще внесем от чужб-и-и-и-на да ни ги учат. Тъй ще да е значи – сваляме гащите, обръщаме се с лице на изток, че нещо друго да ни е на запад и чакаме да ни оправят. Ша ни оправят, ша ни оправят, не бойте се), па той докато тръгне да се конкурира и Хоризант 2020 ще да свърши. Ама, за да се разбере това, това е много дълбока мисъл трябва значи.

Четем нататък – Чрез ОП НОИР ще бъдат финансирани схеми... - Оп-оп-оп! Аха - за “проектна” докторантура. Мари мале, ко й туй нещо? Аха - основани на принципите на иновативно обучение на докторанти, както и съвместни програми между научни и бизнес организации. Ще се доразвият програмите за стимулиране на публикационната активност на младите учени в реферирани научни списания и такива с импакт фактор.

Принципи на иновативно обучение на докторанти? Абе то и закона за развитие на академичния състав бе пропагандиран като много иновативен, ама нарои професори и гоценти без покритие. Значи и докторанти без покритие иновативно ще роим. Хайде викайте сега – у-у-у-у! Долу Витанов! Само го ви напомня на вас, Танасовци и Ганьовци, дето ще викате, че така викахте срещу мене и когато ви обяснявах защо закона за развитие на академичния състав е тотална глупост. Та викайте и сега, то материал за Черните хроники трябва да се набира.

Четем:

„Задържането на младите и висококвалифицирани специалисти в България трябва да залегне като основен принцип в политиката на страната, с ясна и дългосрочна стратегия.“

Брее-е-ей, сетихте се след 27 години, ама само на книга!

Пък туй за 2-та милиона за подкрепа на младите учени в БАН изобщо не се хвалете с него. Отделна Черна хроника ще има за този случай. Следват псалми за студентията и отношението ѝ към науката. Ами то отношението е просто – ниски заплати – айде на Запад. И по “документите” се констатира изтичане на мозъци. И още от ученическа възраст трябва да се прави туй или онуй. Е, късно е бе, дами и господа – като се роди още, трябва да му се набие в главата, че трябва да стане учен, да търпи ниска заплата, зимни студове и приятелски кръгчета, които ще му обират финансирането. Големи успехи ще постигнете, нека да ви го предрека. Ако се питате – има ли сарказъм тука – ами де да знам.

И стигнахме до мобилността – четем: Въведените схеми чрез Фонд „Научни изследвания” не могат да окажат сериозен положителен ефект, тъй като са налицеопределени пречки (например закони, административни и др.), свързани с реинтеграцията на българската научна диаспора и невъзможността да се ползват срочни трудови договори. Изтървали питомното и хукнали да гонят дивото. С други думи – първо оправете положението на учените, които са в държавата, а после мислете как ще реинтегрирате научната диаспора. Нали четете гумичката реинтеграция – това значи, че някой е проспал, че тая диаспора се е деинтегрирала, че сега трябва да я реинтегрира. И кои бяха тия спящи юнаци? Няма такива – както винаги няма виновни – всички работили за благо на родината и на българската наука, всичките за медал и персонални пенсии, милите. А истината е простичка - всичките топ управляващи сектора са виновни. И като са виновни – да се накажат, де. А, де! Ама няма да стане. Ще се поснишат, поснишат, дано да отмине бурята и пак ще изпълзят, готови да вършат нови глупости. Щото то има един общ принцип при назначенията в една бюрокрация - по-изгодно е да се назначат на работа онези, които най-малко умеят да я вършат. Та така.

И четем следващата глупост – колко нетипична била заетостта в НИРД сектора у нас. Никак не е нетипична мили ми писачи на “стратегии” - навсякъде, където са навършени същите глупости като у нас, заетостта е същата. Особена обърнете внимание на зелената крива на фигура 8 – тия в в университетите са повече от тия в БАН, а произвеждат в пъти по-малка научна продукция. Кое е добра илюстрация на една основна мисъл – че система от научни институти е много по-ефективна в правенето на наука от система от университети. И по-евтино излиза и повече резултати се получават на единица вложени средства. Ама не увират дебелия ръководни глави български. Тъй де – заетостта е нетипична, но ръководното дебелиглавие си е напълно типично. Но то е и разбираемо – всеки началник желае да размножи подчинените си, а не съперниците си.

Следва някаква глупост за заетите във високо технологичните производства – че България следвала тенденцията, ама изостава от средното европейско равнище. Значи тъй – отначало в Европа имало намаляване на заетостта в тези производства. Аха – в началото е имало 0 заети (нали така е при всяко начало) и после заетите почнали да намаляват. Хайде да не продължавам драги читателю, че картинката и така ти е ясна.

Караме нататък – това с напъните да се отчетат резултати, ще го пропусна. Отивам на изводите.

Необходими са действия..., после пак необходими са действия.... Открихме значи топлата вода – необходими са действия ама никакви действия няма,...

... че и по – лошо – ако има такива, те са обратни на тези, които трябва да се предприемат. Пример – точка 3 – повишаване на трудовото възнаграждение на учените. Ей, изсипахте се да повишавате трудовото възнаграждение на учените, то стана равно на това на чиста-а-а-чките. Брей, брей, големи дела, голямо чудо, достойни за смях в Европа. Ако можехте да се видите, колко сте жалки в очите на истинските европейски експерти, направо щяхте да се гръмнете. И накрая – грън, грън – свободно движение на интелектуален капитал. Дето има една приказка – всичкото Мара втасала, че и до свободно движение на интелектуалния капитал стигнала.

И стигаме до научните резултати – публикационната дейност – баш да си дойдем на думата (нали още помните фигура 1 от тази статия).

Има два вида безкрайно вредни типажа за всяка една наука. Едните са “великите” учени, парадирани с брой статии, пораждащ съмнение, дали са ги чели, с големи индекси на Хирш и с много цитати и непризнаващи нищо друго. Другите са великите проектисти, за които науката това са проектите, пък другото са подробности.

Та гледаме картинките. Гледаме, че в Скопус броя на публикациите намалява, а в другата база от данни ясно се вижда резултата от Симеон Дянковите и Игнатови глупости. Интересно какво искат да ни внушат с фигура 13, щото този процент на цитиране не е ясно какъв е, що е. Гледаме фигура 15 и се чудим защо в БАН заплатите на асистентите са като тези на чистачките, пък учителите са по-високо платени от професорите. Ама сигурно тъй трябва да е. Нито едно дължностно лице не хаби енергия, за да доказва, че греша.

Следват едни панягерици за лесен и безплатен достъп за информация. Като се сети човек с какъв зор се прави абонамента на базите данни и как всеки път все има мераци достъпа да информация да се ореже, на му стане едно мило такова от убедеността, която се лее от страниците на “документа”. Ама тя, хартията госта гвуличие може да издържи. Пак следва описание на резултати, което няма да коментираме, защото по-надолу 5 пъти поред се открива топлата вода. Хайде да ги преброим с цитати:

Откриване на топлата вода №1: Свободният достъп до международни бази данни за реферирани публикации дава възможност за наблюдение на резултатите от влаганите ресурси

Откриване на топлата вода №2: Необходимо е да се разширява достъпът до нови бази данни с оглед да бъдат обхванати оптимален брой научни области.

Откриване на топлата вода №3: Необходимо е да се стимулира публикуването в утвърдени и престижни научни списания, за да се подсигури релевантност с напредъка на научните постижения в глобализирания свят.

Откриване на топлата вода №4: Необходимо е да се разработи и въведе политиката на отворен достъп до научна информация за финансираните с публични средства научни изследвания.

Откриване на топлата вода №5: Следва да се въведе система за оценка на научната дейност, която да отчита резултатите от научните изследвания и да предлага решения при разпределянето на публичните средства за наука.

Да не мислите обаче, че с тези горните завършва откриването на топлата вода? А, недейте така, следващото нещо, което почваме да четем, е за международното сътрудничество.

Я гледайте какво откриване на топлата вода пада тука:

Членството в международни организации е един от начините за достъп до световно знание и работа с най-прецизни и последно поколение съоръжения. Участието ни в международни структури и експериментални мегапроекти, освен че е знак за престижно научно признание, дава възможност за обмен на знания, създаване и участие в интернационални мрежи, натрупване на изследователски и управленски опит, ползване на уникална изследователска инфраструктура, бази данни и други изследователски източници.

Тъй, пак открихме топлата вода. Сега обаче в туй откритие има и национална специфика. Ето цитат:

Важно е обаче участието на български учени в международни мрежи да има и финансова, и интелектуална възвращаемост, както и преки ползи за българската академична общност, за обществото, за икономиката и особено за сектора на малките и средните предприятия.

Вари го, печи го, то все за малки и средни предприятия ще ти говори. Ех, сега, загриженост на хартия трябва да се покаже, а че нещата не стават тъй, си е съвсем отделен въпрос.

Откриването на топлата вода продължава с Европейските рамкови програми и с констатацията, че България участвала успешно в 3 от тях. Ами, ами, участието може да се нарече задоволително, а да го наречеш успешно, си е едно голямо изхвърляне. Ама успеваемостта на единица учен била висока. Ами то скоро броят на учените ще стане толкова малък, че по успеваемост на единица учен ще литнем в безкрайността и никой няма да може да ни стигне. Пък тогава чиновниците рогни ще има да се чудят, защо ли всички им се смеят. Смеят им се в Брюксел, яко им се смеят, от мене да знаете. Като погледнем кой печели проекти по европейските програми – БАН. Значи трябва да направим там заплатите равни на заплатите на чистачките и да ги хулим колкото можем. Ние се опитваме да ги довършим, те международни проекти печелят гаговете. И после следват описания и пак резултати и накрая пак топлата вода се открива цели 4 пъти в графата изводи. Искате ли едно такова откритие. Ето цитат:

Необходимо е активно използване на структурните фондове, за да се подпомогне осезаемо осъществяването на националните цели за инвестиции в наука и активизиране на участието на бизнеса при провеждането на научни и технологични разработки.

Отвсякъде блика топла вода, че да почеше писателите, там, гето най-много ги сърби – нямат толкова значение научните организации, важното е бизнесът да участва. А БАН да мре.

И стигнахме до комиссионните, паргон – го научната инфраструктура. Има една проста схемичка – строиш – взимаш комиссионна. Купуваш оборудване – взимаш комиссионна. Оборудването прашясва – обосноваваш продажбата, продаваш – взимаш пак комиссионна. Ех, сладък живот. Ама да оставим тази хипотеза и да видим какво пише за научната инфраструктура. Ами ето какво пише:

В България на практика липсва ясно обособена институционална рамка, която да управлява научната инфраструктура. Научният ресурс в частта материална инфраструктура се характеризира с: остаряла материална база и неефективно използване на съществуващата такава...

Значи базата е остаряла. Що ли? Защото тъпите учени не си я обновяват. И освен това са толкова тъпи, че не използват ефективно съществуваща такава. И кой “корифей” написа горните цитати. Вероятно е някой от тези, гето не могат да си управляват радиатора в кабинета, но иначе са компетентни по използване на разнообразна научна апаратура. Пък тя съвременната апаратура пари струва и никоя

модерна държава не оставя учените си да се борят за апаратура, оставени на милостта на финансиране от чужбина. Ама ний сме модерна държава, ще запирпилика някой. Тъй ли?-ще се учудя аз.

По-нататък в текста са изредени едни липси. Изобщо четете човек това и си мисли – леле какъв Авгиев обор. Та така. Следват описания, пътни карти, актуализации на пътните карти, фамозният Технопарк и изобщо всичко, което може да се иска да има в едни модерни Авгиеви обори. Тежко му на Херкулес, който ще трябва да чисти. А текстът продължава с ИСИС и с други неща. Накрая пак има изводи – че научната инфраструктура не е съвременна, ама с парите от структурните фондове ще я оправим. Няма да я оправите, а пък туй, че чакате на чужди пари си е пълен позор. Но в Авгиевите обори както е известно...

...и магаре може да стане президент и всеки некадърник може да изглежда като “велик” учен...

...(туй е нещо като цитат).

Край няма този текст – следва иновационната дейност. Четем: По всеки от изследваните индикатори се наблюдава допълнително влошаване на научния ни потенциал. Особено осезаемо е това за показател „Човешки ресурс”, където спрямо 1995 и 2000 г. България изостава с 11 позиции. Тъй де – научно-технологичната система е извратена отвсякъде и е превърната в Авгиеви обори. Резултатът е логичен – мирише. Мирише лошо. А ни говорят, че този мирис бил на парфюм и 27 години много се грижели за нас, учените. Е, ние сме на умирачка от тези “грижи”. Научният капацитет за последните 15 години рязко спадал – пише в “документа”. Ами какво се чудите – тъй е то в Авгиевите обори. Накрая на текста пак има изводи и там има вопъл за държавна намеса. Ама чакайте – нали 27 години пърпалачехте (и сега в тия “документи” продължавате да пърпалачите) че бизнесът трябва да има водеща роля. Как тъй се сетихте за държавата! Моля, моля – я погледнете какви Авгиеви обори сътворихте! И сега държавата да ви ги чисти, а! Де Андрешко, де! Пак се правиш на хитър. Какво сега – май излизам прав, като съм ви говорил, че политиката на отношение на науката и технологиите е тъпа. И тя продължава да бъде тъпа. Пък ми се сърдете колкото щете. Потомците ще решават, кой е прав. И то май вече се вижда, какво ще решат. А сега – напред към следващият весел документ.

Визията за развитието на научните изследвания в подкрепа на обществото и икономиката

Този документ почва много интересно – с цитат на инж. Иван Иванов. Какво сега - “демократите” почнаха да цитират дъртия комунияга. А-а-а-а, бил голям организатор. Тъй, де, тъй де. Каквото онези построиха, вие вече 3 десетилетия не можете да го боядисате. Та този цитат е ярко свидетелство за моралния фалит на неолибералните “идеи” за научно-технологичното развитие на България. Те идеите фалираха, но хорицата, дето ги плещеха още са тук и още са на високи ръководни постове. И са готови точно обратното да плещат, че да поостанат още. Та тия ли ще построят модерна научно-технологична система? Ами-ами...

Почваме да четем – богата история, предизвикателства, глобализиращ се свят – бля, бля, бля – нищо по същество. Караме нататък – Необходимост от реформи в сектора на научните изследвания и иновациите... пак ли бе? А какво правихте 27 години? - нали все реформирате. Та значи не сте ограбили още науката и докато мърда, ще я “реформирате”. И пак съвети гадени отвънка и пак милите чиновници наши реформи правили – и все нещата вървели от лошо по-лошо. Е, ама този път ще стане – чуваме за пореден път. Нищо няма да стане. Ама документи приети, стратегии, оперативни програми приети – бошлаф. И пак откриваме топлатата вода – Един от основните изводи е, че научните изследвания и иновациите все още имат огромен потенциал да бъдат полезни на българското общество да дадат тласък на неговото икономическо развитие. - ама няма проблем, след още мъничко време, като ги ограбим напълно, вече няма да имат този потенциал. И ще се успокои чиновничеството и реформи няма да му се налага да прави.

И четем – обновена Стратегия (поредното документче), нова ангажираност, посока и откритост – аха посоката ще сменяме. Та досега какво правихме – тичахме като теле в железница в грешната посока, бяхме неангажирани и закрити – туй е вярно – многобройните ми критики бяха посрещани на принципа – говори си, не ни пречиш. Да, ама днес определяте посоката си като грешна – и кой се окажа прав сега? Доверие ще създавате – че кой ще ви вярва след всичките откровени глупости, които натворихте? Признание от чуждестранните партньори ще търсите – то май това ви е целта на вас – някой да ви потуша по главичките. Чуждестранните ви партньори си гледат интереса. Вие се надявате, че като ви погалят по главичката ще ви разширят достъпа до различните мрежи. Не ви ли увря акълът за 27 години, че така не става? И май скоро не ще и да уври.

И четем – Човешките ресурси в областта на научните изследвания и иновациите, в този контекст, са един от основните стълбове на настоящата Стратегия. - виждаме, де, виждаме. Приоритет ви е да гържите заплатите равни на тези на чистачките, приоритет ви е да хулите учените по радиа и телевизии, приоритет ви е да толерирате отклоняване на парите за наука към съмнителни и некадърни проекти, приоритет ви е да назначавате египтолози и анголски професори на ръководни позиции в науката, приоритет ви да разбивате, каквото беше създадено и натрупано. И така 27 години. И оттук нататък – пак така.

И пак – Реформи... (че и многоточие сложено). Ама сега Европейския съюз ни карал да правим реформи. А досега кое ви караше – некадърната неолиберална идеология, нали. И тази тъпанарска идеология отново е залежала в “реформите” ви. От които пак нищо няма да излезе. Че и поученията давате – Незабавното започване на реформите има това предимство, че някои промени могат да бъдат постепенни, по-лесни, по-безболезнени, но те трябва да бъдат определени ясно от самото начало. Хайде и аз нещо да кажа, а – тъпанарските реформи винаги водят до тъпанарски резултати. А 27 години тъпанарски реформи определено водят до Авгиеви обороти. Ама, то Витанов е виновен. Тъй де.

И почва обновената “стратегия” за развитие на научните изследвания. И почват “принципите”. Ще кажеш че Нютон описва принципите за движението на телата по света. Ама онези принципи са истински. А тези... – хайде да не говорим. Ама вие си помнете, че сме в Авгиевите обороти. Значи това са принципите на развитие на Авгиевите обороти. Да видим. Принцип 1 – партньорство в 3 измерения. Тука някой попреписал от интернет за тройната спирала. И какви ангажименти – МОН се ангажирало за по-ефективно партньорство между институциите. Че досега къде бяхте? Ключово било партньорството с министерството на финансите. Нали знаете вица – попитали Радио Ереван – Има ли действие, с което България да се оправя. Радиото отговорило – хвърлете една голяма бомба върху министерството на финансите. Министерството на финансите е гнездото на неолибералния разврат. И докато това е така, нищо не може да се чака от него. Иначе казано – надежди говежди. Е, ако изведнъж станат неокейнсианци, надеждите няма да са говежди. Ама, трай коньо за зелена трева. И пиши стратегии. Та от 3-мерното партньорство не ще се изчистят оборите.

Караме нататък – Принцип 2: Партньорство и синергия. Тука ще стиковаме документ А с документ В, с документ С и тъй нататък, че да има съгласуваност, а не дублираност.. Полза за оборите – никаква. Стигаме да упоменем “Принцип” 3: Равнопоставено участие на заинтересованите страни. Значи Кънчо например е учен. Заинтересована страна. Пенчо иска да краде от парите за научни изследвания като пуца фалшиви проекти и прави мрежички социални, че да му ги одобряват. Заинтересована страна. Дончо пък е анголски професор и иска да заеме ръководен пост, че да разпределя порциите. Заинтересована страна. И всички заинтересовани страни равнопоставени. Велик “принцип” – чак ми се повръща от “гениалността” на този, който е написал това.

И накрая – “Принцип” 4 – доверие. Значи ние ще ви лъжем, вие ще ни вярвате. Пък трябва да има дух на сътрудничество и позитивна нагласа. Значи ние ще ви лъжем, а вие ще ни сътрудничите с нас и с позитивна нагласа ще ни вярвате. “Велико”, какво друго да кажа. Ама доверието било разклатено. Как разклатено, то си е направо сринало – вие лъжете в такива размери, че и ромите трябва да гождат да се учат от вас. 27 години лъжете, лъжете и пак лъжете.

Тъй – от 4-те принципа – очистване на оборите никакво няма да стане. Сега да видим 4-те стълба.

Стълб 1: Подновен ангажимент за повишаване на публичните инвестиции в научните изследвания. Тъй – “технически величества” подновили “ангажимента си”. То и досега имаше ангажимент, който си е вече една гърта лъжа и яко брадясала. Резултат – България е в гъното на класацията за интензивност на научната и развойната дейност в ЕС. Че какво се чудите – къде да е България с тая гърта и брадата лъжа. И гъртата и брадата лъжа продължава – малко растеж и още мъничко и ще стигнем 1.5% от БВП през 2020 г. А поспрете се малко в тез лъжи де, аз съм професор по математика и имам статии по това как се лъже със статистика. Та тия лъжливи краставици ходете да ги продавате другде.

И ще вдигаме публичните инвестиции значи. И как ще ги вдигаме – до 0.45% до 2020 г. и до 0.67% през 2025 г. Пък в предния вариант на “Стратегията” пишеше 0.7% до 2020г. И се надяваме, че никои не забелязва. Огромно е позорът ви, чиновници от финансовото министерство и от МОН. Какво – свиди ли ви се. Е, предсказвам ви – Авгиевите обороти ще продължават да се пълнят. И номерът с отместването на крайния срок от 2020 г. на 2025 г. и той не минава. Нека пак да го напиша – излишни вкупом станахте. Вие сте вредители, нанасящи тежки поражения на българската научно-технологична система. А Витанов все ви е виновен. И смее книга по организация на науката и по оценка на научната продукция на запад да публикува, проклетникът му ни еден.

Четем нататък – ама пари от оперативна програма щели да гождат. Нека да ви кажа нещо – колкото ще ограмотите ромите по същата оперативна програма, толкоз и ще развиете българската научно-технологична система. Тази оперативна програма е планирана некадърно и няма да тласне напред българската научно-технологична система. Виж консултантски и комисионни някои ще вземат. Ама БВП щял да расте с 3%. Ко-о-о-о? Коя врачка ви каза, че тъй ще стане. И бюджетът за научни изследвания щял да стане половин милиард, ама след 10 години. Тъй, тъй – тати каза, че ще ми купи колело, ама друг път (след 10 години). Ама научно-изследователската система трябвало да стане по-целесъобразна и отговорна. Че тя беше такава преди 30-на години. Но с многобройни “реформи” беше съсипана. И сега изведнъж значи нецелесъобразна и безотговорна. Я да съчиним едно изречение с думите нецелесъобразен и безотговорен – действително на висшите ръководства на Министерството на финансите и на МОН по отношение на българската научно-технологична система са нецелесъобразни и безотговорни. Я как добре ми се получи. Туй май е доста по-близо до истината. Пък и схванах технологията на писане на “стратегии”.

Четем нататък – В същото време публичният сектор за научни изследвания следва да се ангажира с обществено значими цели, като увеличи усилията си към резултати, допринасящи за общественото и икономическото развитие на страната. Бля, бля, бля. Ето ви пример – аз отдавна съм се ангажирал с обществено

значими цели и изследвания, допринасящи за общественото и икономическото развитие на страна – виж фиг. 1. Вие ми гържите заплатата мизерна, та да ми се подиграва всяка учителка и не ми финансирате научните изследвания. Та доказвах ви пряко, че “стратегията” ви съдържа празни приказки. Пък на всичко отгоре искате и доверие да ви имам. Никакво доверие ви нямам “милички” а авторитетът ви е точно 0. Заключение: от стълб 1 никакво чистене на Авгиевите оборони не може да се очаква.

Напред към Стълб 2: Реформи в научно-изследователската система. Вари го, печи го, то едно си знае – “реформи”, та да го съсипе системата. Добре, 27 години вече тази система непрекъснато се “реформира”, а резултатите са плачевни. Какво ще кажете, да осветим имената на тези, които са провеждали горните “реформи” и да вземем да ги понакажем малко за тяхната неефективност, а. Или не може да правим това, ние сме толерантни и политкоректни и пък и те права имат хората, да се гаврят с научно-технологичната система на гържавата. Пък ние, учените, права нямаме. Тъй ге.

Четем нататък – и пак ще се борим за постигане на ефективност и ефикасност на системата. И пак със същите средства като досега. Да ви кажа простичко и по народному – резултатът ще бъде – 1) нанай и 2) тъй ефективност и ефикасност ще се постигне на куково лято. Пиша ви ги тия неща, та като се поинтересуват потомците, дали някой не ви е казал, че бъркате тотално и вече 27 години продължавате да марширувате в тотално сбърканата посока – бързо да намерят отговора. Казано ви е и още как. А ето и ключовата глупост – Увеличаването на публичните инвестиции следва да се реализира постепенно, като се увеличи качеството, ефикасността и ефективността на системата за публични научни изследвания. А трябва да бъде – увеличаването на публичните инвестиции трябва да е рязко, за да се съживи същията от тъпанарски “реформи” научно-изследователска система и след това увеличаването на публичните инвестиции трябва да продължи с изпреварващи темпове по отношение на всички други инвестиции, за да може да се търси ефективност и ефикасност на системата. Ама не – ние търсим ефективност и ефикасност от умиращ – добре, търсете си я, да видим какво ще намерите (някоя Нобелова награда разбира се – нали затова “реформирате” системата. А аз сега и чакам Нобеловите награди да вземете, щото помня как аргументирахте “реформите” – ми то, Нобелови награди нямамо, затуй ще ги “реформираме”. 27 години реформи – ге са ви Нобеловите награди, бре? На куковото лято, на куковото лято ги раздават Нобеловите награди за такива като вас).

После четем нещо страшно весело – Преминаване към финансиране, основано на резултати, по подразбиране... – аха, аха, ами хайде да преминем към това, ама и в МОН и в Министерството на финансите. Резултатът готук е – разбита научно-изследователска система (което се признава и от стратегията). Тъй – я да види сега, кой е взимал заплати за управление на тази система в последните 27 години. Че те резултатите са отрицателни. Та значи тогава – заплатите в двете министерства – на минималните, докато се постигнат резултати. Нали тъй действат спрямо учените – в БАН заплатите са почти равни на тези на чистачката. Хайде сега и в министерствата – заплатите равни на заплатите на чистачките в БАН, пък като постигнат резултати в организацията на науката (тоест като завалят Нобеловите награди) ще видим да почнем да ги повишаваме полека и в зависимост от още по-добрите резултати. Нали така пишеше по-горе в “стратегията”. То като ще вършим глупости, поне да ги вършим както трябва.

Четем нататък и идва мантрата – Увеличаване на дела на конкурсното начало – ще го увеличаваме хем постепенно, хем значително. Нека да ви кажа тук много ясно едно нещо. Изключително важен фактор за наличието на текущия неолиберален управленски бардак и на авгиевите оборони в българската наука е хипертрофираното конкурсно финансиране по отношение на институционалното. Конкурсното финансиране не може да поеме функциите на институционалното. Конкурсното финансиране има други функции в страните, където е създадено. Тотални глупости са например учените да си купуват компютри само ако спечелят проекти. Кажете на легендарния тъпанар, който е измислил това, че нийде по света оръдията на труда не се осигуряват от наемните работници. Нали разбирате сега, защо ви пиша за неолиберален бардак. А сега за авгиевите оборони – проектното финансиране в тази гържава е тъй изкривено по отношение на селекцията на проектите, че се селектират откровени боклуци, а истински стойностни научни изследвания не се финансират. Затуй авгиевите оборони се пълнят с изследвания за значимостта на кюлотите и други такива. А ние ще увеличаваме значително проектното финансиране.

**Давайте, те оборите вече преливат, а бардакът управленски е чудовищен.
Ще стане “още по-хубаво”.**

И накрая – нова агенция, разбира се. Тих пристан за няколко десетки щата. Каква ли ще е ефективността и ефикасността и? Дето се казва – стигнахме гъното и сега почваме да копаем. По-ясно казано – като гледам, що за оборони напълниха за 27 години в областта на науката, нямам вяра ни на политици, ни на чиновници, ни на “научни корифеи” че ще направят нещо друго с тази агенция, освен да продължат да пълнят оборите с ускорени темпове. А пък една агенция може и да е полезна. Но не с този неолиберално назомбен човешки фактор, каквато и да е възрастта му. А тази агенция ще се прави чрез реструктуриране на фонда за научни изследвания. Ох, леле, дето има една приказка. Табелката значи ще се смени. Казвате, че съм силно недоверчив. Ами вероятно имам основания.

И пак идваме до... рационализация на организациите, извършващи научни изследвания. Е, нали 27 години ги

рационализирахте, гемек съкращавахте поголовно. Само БАН сте намалили 4 пъти. Четем: Погобряване на критичната маса, изравняване на усилията, повишаване на ефективността на публичните ресурси, инвестирани в научните организации, и избягване на дублирането на инфраструктура. Погобряване на критичната маса????? - на коя критична маса? И какво е критична маса? Избягване дублиране на инфраструктура? Че то цялото старо оборудване от време оно вече е заминало. Значи някой в последните 27 години е допуснал дублиране на инфраструктура? Тъй ли? Много интересно. Я да съчетаем това с принципа, че рибата се вмиришава откъм главата и да попитаме – абе как така, хората не могат компютри да си купят, управленците дублират инфраструктура. Браво бе – ето още един мотив за призива ми: МОН и министерството на финансите – на заплати на чистачките в БАН и така 27 години или докато оправят кашите в българската наука, които собственооръчно са забъркали.

Следва нещо много смешно – Модернизирани на научноизследователската инфраструктура и превръщането на страната в привлекателна за наука и иновации дестинация. Ами хайде ге! Ама има един гребен проблем, който го знаем и аз и писачите на стратегията. За да стане това трябва поне 20 милиарда евро, които ге не се окрагат и “усвоят”, а наистина да се вложат в науката. Ще стане ли това до 2025 г. Не, разбира се. И какво става тогава – смучем от пръста и пишем, та дано някой се хване.

И накрая нещо, което може и да сработи – създаване на звено за връзка на научноизследователска и иновационна дейност в Брюксел... Може, но доста по-вероятно е да не сработи, защото къде е качественият човешки фактор, дето ще осигури ефективна и ефикасна дейност. Няма го. И пак ще вземе да стане – от неолибералния бардак казали – дай ще направим нов бардак ама с кадри от наще. Та се хлъзваме оттам към принципа за навия бардак и старите... Ама на нас още един бардак не ни трябва. Всъщност ако целта и още по-ускорено да пълним авгиевите обори, защо ли пък не, може и да ни трябва. Пък аз си мисля, че ни трябва нещо различно от бардак в Брюксел. Ще кажете, че съм силно недоверчив. Така е. И имам мощни основания за това.

Напред към стълб 3: Концентриране на научната инфраструктура и изследователския капацитет в значими за икономиката направления и синергията между тях. Какво да кажем тук – поредните неолиберални глупости.

Гледаме САЩ – те така ли правят. Значи почнат да финансират само това, което им се струва значимо и важно за икономиката в момента. Е, ако са правила така, отгавна да не са световна сила. Но Ганьо си е Ганьо. Той ще разруши каквото има и после, на четворна цена ще тръгне да го строи пак. Щото е умен – булга-а-ар, булга-а-а-ар, дето има едни гуми в едно производство. Не се прави така – казвам аз. Ти ли ще ни кажеш, отговаря ми армия “капацитети” и почва да смята очаквания, кои сектори от националната икономика ще нараснат най-много през следващите години. Ами ако очакванията ви се разминат с действителността, както е ставало много пъти в последните 27 години? Друг фактор е съществуващият капацитет – набиваме системата значи в неподвижна точка и после се чудим защо имаме концентрация на инфраструктура на една място, пък нямаме там, където изведнъж се оказва, че трябва да имаме. И тая работа се повтаря отново и отново. И накрая – като фактор за национална научна концентрация – глобалните приоритети и тези на ЕС. То и в последните 27 години беше така. То света и ЕС си гонят своите цели. И правилно. А ние подтичваме след тях. Тичало ярето опърлаче, тичало и накрая – нищо. А може би трябва да си имаме национални цели. Леле, че еретична мисъл. Всичко друго, ама не и истински национални цели, бе Витанов. Ние се стремим към бардак и обор, а не към истинска научно-технологична система. Ама не се притеснявайте, казвам ви аз - и това ще постигнете като увеличите дела на проектното финансиране още и го насочите към “приоритетите” и оставите останалото да мре, щото “нямате пари”. Че поспрете с кражбите и корупцията и ще имате пари за нещо по-смислено.

И пак центровете за върхови постижения. Ще строим златни дворци значи. Ама почвата ви поддава и дворците потъват. И пишете, че инфраструктурата не е ефективна и ефикасна. Барабар с направените центровете за върхови постижения досега. Нали така? Близко е до ума как да се оправят нещата. Почвата трябва да се оправя, почвата! Като искате дворец, ще бетонирате основата – иначе казано ще направите заплатите на учените достойни и ще им създадете добри условия за работа. Ама не – всичко друго, само това не. Е, ще ви потъват дворците и пак ще се пишем, че нещата не са ефективни и ефикасни. Ама на пишешите - не ви пука особено, нали така.

И нататък – ще разгръщаме съвместни програми с бизнеса. Абе вие сте смазали науката, тя е на смъртно легло, ще разгръщате програми с бизнеса. Ами че първо я изправете на крака, приведете я в нормален вид, какъвто е на запад (достойни заплати и мощно институционално финансиране) и после гонете чрез проекти връзки с бизнеса. Но не: 27 години – глупости, 27 години неолиберален “подем”. И глупостите продължават.

Следва писание за по-силни връзки с европейското научно-изследователско пространство и извън него. Тъй ге, като продължавате да гоните българските учени в чужбина това непременно ще го постигнете. Но точна от това изтичане българската наука няма да спечели. А иначе правете връзки – те западняците нас чакат. Нищо няма да стане така. Даже съществуващите връзки ще намалеят. Щото старците ще се пенсионираат, а младите не щат да ви погледнат мизерната наука с още по-мизерните заплати. Дотам сте я докарвали.

И дойдохме до стълб 4: човешки ресурси. То трябва да е стълб номер едно, но съгласно андрешковската традиция в българската наука – хората кучета ги яли. И като почват едни писания. Човешките ресурси са ключови за постигането на целите. Тъй ге и за да осигурим, че целите никога няма да се постигнат, храбро плюем по учените, унижаваме ги с мизерни заплати и ги гоним по чужбина. Резултатът след 27 години на тая политика – неолиберален бардак в управлението на научно – технологичната система и авгиеви обори в

българската наука. Четем натам – стимули за научно-изследователска кариера на всички етапи и задържане на младите учени. Тука тия от неолибералния бардак 27 години се опитват да ни покажат, че маймуни се ловят с трици. Резултатът – яко изтичане на мозъци, истинските учени не искат да погледнат тая гържава и превърнатата и в авгиев обор наука. Вдигайте рязко заплатите, друго спасение няма. А, да и вън неолибералите от управлението на науката. Видяхме за 27 години докъде ни докара зомбясаната им идеология. Хайде сега да ви жегна малко. 27 години след 1944 е 1971. Покрай таз годна бай Тошо на един конгрес на БКП каза, че са построени 2 Българи. А народът казва, че за 27 години неолибералите не могат и окрагат това, което е построено при бай Тошо. Но да им признаем нещо – за 27 години успешно съсипаха българската научно-технологична система. Чудите се, дали не съм учил в Русия. Не, в Германия съм учил. В Бавария. И като сравня тамошната научно-технологична система с тукашната, не ми идват никакви други думи освен бардак и авгиеви обори. Следват “трансверсални” умения и заклинания как трябвало да се промени заплащането. Е, че хайде де – вдигайте рязко заплатите на българските учени – маймуни с трици не се ловят. И писанието прогължава – ниското заплащане ще го преодоляваме с партньорство. Каква да пиша тук – грън, грън, грън, грън, грън, грън, тая скрибуцата плоча откога я слушаме, а резултат никакъв. Все си е бардак и авгиеви обори. И после – национален ангажимент за подкрепа на постдокторантите и младите учени – и това го слушаме от десетки години. Дрън, грън, грън, грън, грън, грън, грън...Привличане на учени от диаспората – грън, грън, грън, грън, грън – да имитираме дейност, няма значение, че учените в България умират от глад. Важното е – грън, грън, грън, грън, грън, грън – да пише там нещо. Я потомци, като стигнете дотук в статията, вземете проверете как стоят нещата със заплащането на българските учени и окачете на стената на позора имената на тия, които са отговорни за тая работа.

И прогължаваме с използването на думичката ЩЕ (вече 27 години): Държавата ще провежда по-ефективна политика, насочена към повишаване на икономическия и социалния статус на учените и към създаване на атрактивни условия за научна дейност, които да им дават достатъчна доза професионално самочувствие – грън, грън, грън, грън, грън, грън. То гържавната политика в туй отношение имаше апогей при Симеон Дянков, който плюеше учените, гържеше ги на студено и им оряза заплатите, принуждавайки ги да излизат в неплатени отпуски. Тъй че на това грън, грън, грън, грън, грън ще отговорим – благодарим, ама не ви вярваме. Лъжете.

И после почват едни писания за баланса на половете и почтеността на научните изследвания. Тъй де, поради ниските заплати, жените в науката станаха повече от мъжете – има дисбаланс. И как ще балансираме – с трици разбира се. А за почтеност не ми говорете – колко цитата имат известният ви египтолог и анголския професор. Благодарим, не ви вярваме.

Следва 1 страница описание на стъпки до 2025 г. Дано сме забравили, че стратегията беше до 2020. Е какво, писах ви, че тая стратегия е некадърна и в 2020 г ще се отчете провал. Ето – провалът го отчитате още през 2016 като премествате крайния срок на 2025 г. Пак да ви напиша – и в 2025 г. ще отчетете провал. Вследствие на некадърността по отношение на разбирането за науката и управлението на науката в 2 министерства – МОН и Финансовото министерство. Запомнете тези изречения. Щото и 2025 г. бързо ще дойде и пак грънканицы ще се пишат по нови “стратегии”. Не стават нещата така.

Напред сега към следващия документ.

Оперативен план за изпълнение на националната стратегия за развитие на научните изследвания

Оперативният план започва с признаване на сгромолясването на “Стратегия 2020” в областта на публичното финансиране на науката – сервира ни се “ново 20”, дето има една приказка – сега пък 0.45% до 2020 г (вместо 0.7% до 2020). Е, за мен това е достатъчно, за да кажа, че управляващите науката у нас на най-високо ниво са безотговорни и ни лъжат по-най нашенски си андрешковски начин. Тоест, това, което пишеше в досегашната “стратегия”, си е било чиста измама. Е, хайде да видим, нека пък да попитам – кой излъга научната общност за това 0.7%. Освен това прогължават надеждите говежди за 1.5% от БВП за НИРД (забележете, не за научни изследвания – за НИРД) до 2020 г. Пак повдигам въпроса – това, което бизнесът се мъчи да прибути като научна дейност не е никаква научна дейност в голямата си част. А за развойната дейност съдим по новите технологии, разработени от българския бизнес. Ще да ме извинявате, ама те са на хартия. Няма ги, не се виждат. А 2020 г. идва. Казвам пак – това е една дебела лъжа, че бизнесът щял да инвестира. Тази дебела лъжа, заедно с хуленето на българските учени има една цел – да прикрие безобразното положение с гържавното финансиране на науката. Кого лъжете? - Себе си, разбира се. Що се отнася до научните среди никой не ви вярва вече, а наивниците, дето ще се хванат на това, че българския бизнес финансира два пъти и половина повече от гържава научна и развойна дейност са два пъти и половина по-малко от нулата.

И гледайте сега, що за инструменти имаме тук – анализ на бюджетните средства за научни изследвания и препоръка за тяхното оптимизиране и съгласуване на алтернативни сценарии за постигане на заложената цел. Демек, още тук лекичко се предполага, че и горните мизерни цифрички няма да бъдат достигнати, та се търсят алтернативи. А тя алтернативата, дето я търси българския администратор е една (да я напише трети път, та белким някой се позасраму) – събува гащите, обръща се с лице на изток и чака западниците да го оправят, като му дадат при това и някакви мизерни парици, за които те са напълно наясно, че до какво съществено развитие на българската научно-технологична система няма да доведат. В модерни магистрални термини – магистрално поведение. Но западниците си гледат интереса и това е нормално.

И аз да бях на тяхно място и аз така щях да правя. А в допълнение, нашите администратори пак ще оптимизират нулата. Е, резултата е ясен – една нула, колкото и да я оптимизирате, все си остава нула. Искате съвет ли – ами пишете 3% от БВП гържавно финансиране за науката, дайте ги, пък да видите, как ще ви тръгне и НИРД-а и научно-технологичната система.

Следва провеждане на диалог за наука 2030. Тук ще коментирам кратко – празна работа. Не може да питаш за развитието на науката хора, които хабер си нямат, че има закони (че и математически такива) за развитието на науката. Отде знайш бе Витанов? – виж фиг. 1. И пак обществени съвети, консенсуси, дневен ред за науката и други такива алабализми. Със същия успех към инструментите може да се добави – рапорт на чавдарчето за иновациите и план на отрядния съвет на пионерската организация за развитие на науката. Така не се прави. А как се прави бе Витанов? Е сега, нали е ясно, че Витанов никак не отстъпва по компетентност на тия от Световната банка. Пък те парички и то госта искат за услугите си. Научете се да плащате и ще получите хубави съвети.

Накрая има и таблица с цифрички. Картинка значи. А колкото го цифричките, то е ясно – лъжем, лъжем, лъжем, лъжем.... Пак ще кажете, че не ви вярвам. Така е – и за 2 стотинки не ви вярвам. Пък вие си помислете защо, може и да се сетите.

И айде към стълб 2 – пак “реформи”. То в 2020 ще сме вече на 31-та година от “реформата”, а през 2025 ще сме на 36-тата година от “реформата”. Не почна ли да ти върти граги читателю думата некадърност из главата. Нека ти стане още по-весело – помисли си, какво ще се реформира – бардака и авгиевите обори. И я да видим как. Първи параграф – грън, грън, грън – общи приказки. Втори параграф – пак общи приказки за Европейската пътна карта. По натам ще въвеждаме ефективна система за оценка. В съответния документ, приет наскоро пише че таз оценка може да се прави и от хора с индекс на Хирш, равен на 1. Е, ако има балъци да ви се хванат на “ефективната” система за оценка, аз не съм от тях. После следва към половин страница текст колко важна була оценката. Това го минаваме в графата “пак открихме топлата вода”. Ами добрутру, добре все пак, че почнахте да разбирате, че оценката е важна. Ама за да е важна, трябва да се изготвена от истински специалисти, а не от фалшиви такива. Дето ни бълбукат с лайгенския манифест, които ни дава някои принципи но съвсем не ни казва що за индекси да използваме при оценката. Но пък ни казва да внимаваме с количествените оценки. Е, създателите му са интелигентни хора, но пък в документа, дето анализираме, манифестът е нескопосано споменат – а може би е споменат, за да се подчертае, че написалият съответните редове от оперативния план още има мерак да прави реформи, след като адвокатстваните от него реформи се провалят вече 20-на години. Ще кажете, че съм зъл. Ами зъл съм. Нали може? Или пък не може, а?!

После идват приказки за усъвършенстване на модела на финансиране. Атестації ще правим значи. А добре. То на БАН ъ бе направена такава през 2010 г, оценката беше много добра, обаче ръководството на науката и на финансите очакваше друго и оряза бюджета при наличие на тази много добра оценка. Та, благодарим, знаем вече как действа тази система. Който получи много добра оценка – му режат бюджета, тия дето имат пониска оценка – им го повишават, че да се били слаби и имали нужда да папкат. На следващата атестация – още по слаби и с още по-голяма нужда да папкат. И пак ще вдигаме програмното финансиране за сметка на институционалното. Какво да кажа – нескопосаните идеї водят от погром към погром на българската наука.

Гледаме дейности 5 и 6: ще увеличаваме резултатно-ориентираното финансиране на базата на ясни критерии за постигнати високи и полезни за обществото резултати и т.н. и т.н. То таквиз писания говедоха го изследването на дамските колоти, което несъмнено е било одобрено на основата на ясни критерии относно това, че там ще се постигнат високо-о-о-оки научни и полезни за обществото резултати. Почваме да четем дейност 6 – изграждане на модерна административна структура.... И спираме – я-я-я, да не би писачът да ни казва, че наличната структура не е модерна. О-хо-о-о-о, че кой е търпял немодерна административна структура 27 години? Я-я-я-я, тука трябва да се разрови. Тука май се казва, че МОН има тежки структурни проблеми. И какво ще преструктурираме – а, да, фонда за научни изследвания ще го правим на агенция. Ама да знаете каква каша ще настане. Не, че сега кашата там е малка, тоз фонд е видна част от авгиевите обори. И нататък следва една преструктуриционна дейност в МОН, че свят да ти се завие. Всичко на принципа – преоблякъл се Илия, погледнал се, пак в тия. А резултати няма и няма. Бардакът си остава бардак. И ще си остане бардак. Други действия трябва да се предприемат тука.

И накрая – пак весела табличка. Да питам защо индикаторите там са точно тези – има ли смисъл. Няма – индикатори трябва да има.

Отиваме на стълб 3 – концентрацията на инфраструктурата. Цяла страница и половина – празни приказки. Нещо ЩЕ става, друго ЩЕ става, ама нищо НЕ СТАВА. Ама ни заливат с поучения. Та как беше - който може – прави. Който не може – поучава. Заливат ни с поучения – ясно значи колко могат. Караме нататък – развитие на електронно управление на научно изследователската, развойната и приложната дейност в България. Мх-м, ша развиваме електронното управление, щом казвате. И 100 години може да го развиваме. Особено ми е интересно как ще развиеете електронното управление на приложната дейност, ама да не се интересувам много. А-а-а-а – разбрах – ще създаваме среда за въвеждане на електронни и комуникационни технологии. Та да питам читателя – знаеш ли граги ми читателю, какво е жалък управленец. Това е такъв управленец, който си признава, че през 2016 г още не е създад среда за въвеждане на електронни и комуникационни технологии. Ама не е така г-н Витанов, ще кажете, те просто са го написали туй, че да има нещо написано там. Хайде, кандисах. Доста хора вече знаят, че казах в очите на един министър и заместниците му през 2014 г, че тая “стратегия” за нищо не става.

Четем нататък – въвеждане на отворен достъп до научна информация. Чудим се и се маем за що иде реч. Гледаме в таблицата с индикаторите – там електронно и дистанционно обучение. После – стимулиране на научни публикации в издания с отворен достъп. Хм, че те голямата част от тия издания са си чист боклук и аз никога няма да пратя там нещо за публикация ако щат и звездите от небето да ми свалят тия от МОН. Кой умник написа тая работа в таблицата? После проекти с отворен достъп, интегрирани инфраструктури и тем подобни нещица. Абе спрете се бе: науката ни умира, учените бягат в чужбина да се спасяват от глад, на вас ви е най-важен отворения достъп до проектите. Ха освестете се малко, скоро истинските учени ще изчезнат и проектите ви ще са от класа – изследване на влиянието на цвета на гамските кюлоту върху самочувствието на четвъртата братовчедка на гамата, носеща кюлотите. Огромно ще е интересът към такива резултати, да знаете. От Харвард и Оксфорд ще се избиват да ползват отворения ви достъп.

И идваме до укрепване на социалните измерения на науката. Ще кажете – ей, най-накрая нещо за учените. Ами, ами – магазини на науката ще създаваме към научните организации. А може ли да предложим да създадем и по един бръснарски салон, че да подпомогнем дейността на бръснарите – пък и социална полза за науката ще има. Четем инструментите и изпадаме в пълен потрес. Значи стимулиране публикуването в добри списания – в социалните измерения на науката, стимулите за ефективни учени – пак там. Кой ги сложи тия неща в тоя раздел? Първо как да ви повярвам – не съм видял за 27 години да ме стимулирате, а пък госта от публикациите ми са госта известни на запад. Второ, това не е социално измерение на науката, това е качествено измерение на научната продукция! Абе хванете го този “писар” на “стратегии” и го изхвърлете от МОН. Все обещаваме и нищо не правите. Само си го пишете по “стратегийките”. Само гледайте как ще се повиши публикационната активност като се напенсионират учените в следващите 2-3 години. Та в ред 4 на съответната весела таблица сте забравили минусите да пишете пред процентите. А ако искате да не пишете минуси – вдигайте ръцете за заплатите на учените. Тогава броят на статии може и да се увеличи.

Четем оперативна цел 4 – на синергия, на центрове за върхови постижения. Колко пъти да повтарям, че не това е пътят за стабилизация на българската наука. Магарето на село вече вдяна. Колко центрове направихте до сега. И какъв е резултатът – всичко върви наголу, наголу, наголу. И ще продължи да върви наголу дори и всичките от тези центрове да сработят. И ще върви наголу, защото правите принципни грешки. Тука с най-голяма ярост някои скачат отгоре ми. Ще видим през 2020 г. Ще видим и през 2025 г. какво ще стане. И централите ви за върхови постижения ще блокират. Помнете ми думата. Толкоз по дейност 10. За дейност 11 въобще да не отварям дума. Видяла жабата, че ЕС волът има карта за научна инфраструктура и вдигнала и тя крак. Та вижте си веселата табличка. Изградени обекти от националната пътна карта – 3. Публикации – няма данни. Айде бе. Хвърлихме милиони – резултати – няма. Бравос, бравос, като почнете да “оптимизирате” нали ще се сетите за това. Или няма да се сетите. Няма да се сетите, щото е неудобно. Ама тя поредицата от грешки много голяма стана, дами и господа. Но не се притеснявайте, аз нямам никакви илюзии за това, какъв ви е управленският капацитет. И пак погледнете веселата табличка – ще хвърлите 250 милиона евро за центрове, нали така. И по вашите данни, там на пълна заетост през 2020 г ще работят 225 учени. Ашколсун, туй ефективност, туй ефикасност, направо забивате всички в земята. Между другото както бавите процедурите и този брой учени няма да работят на пълен работен ден в тези центрове.

И ето ни на оперативна цел 5 – връзка между науката и бизнеса. Нищо не правите и нещо няма да направите. Науката е на умиране, а бизнесът е като малчуган, който няма изгодица да плаща за научни изследвания и да използва резултатите от тях. Как ще промените това – със засилване интеграцията в триъгълника на знанието. Дотук бла-бла. Насърчителни схеми за млади изследователи в предприятията – бла-бла (младите изследователи са силно насърчени да бягат в чужбина). После обучение на млади учени по заявка на предприятията (още не съм паднал от смях, но отивам да падам), инкубатори на научни идеи (паднах вече – дай си бабиното идеята, че да направя бизнес от нея – не, умирам, умирам от смях вече), платформа за връзка наука – бизнес и публично частно партньорство. Е, умрях от смях вече. Не става така бе граги мои. Нали 27 години ги грънкате тия и се мъчите да ги правите. Не става така. Друг е пътят.

Отиваме на дейност 14 – ще стимулираме значи трансфера на знания от университети и научни организации в полза на икономиката и обществото (и тук сегнах, че да не взема пак да падна от смях). А, концепция ще правим, мрежата от офиси за технологичен трансфер ще оптимизираме, регистри ще правим, научен маркетинг ще подобряваме (Боже, боже, налеп им ум в главата на тия, иди им кажи, че така не се прави).

И дойдохме до човешките ресурси. А тука почват големите глупости. Ще се повишава значи икономическия и социален статус на учените. Тези лъжи ги слушахме доста години. Пак да кажа, - благодарим, благодарим, видяхме как Симеон Дянков повиши икономическия и социален статус на учените. Сега министър на финансите е някогашният заместник. Тъй че не се хабете да ни лъжете. Ще връщате учени от чужбина. И как – ще им предлагате големи заплати, докато наличните тук учени мрат от глад, така ли. Младите ще задържате – как, като направихте заплатите им равни на заплатите на чистачките, така ли? Ще хвърляте пари за 5-годишни програми за водещи учени. Нищо няма да излезе от това, помнете ми думата. ЩЕ, ЩЕ, ЩЕ повишавате заплатите на водещите учени – изследователи. ЩЕ, ЩЕ, ЩЕ, ама нищо не правите. ЩЕ стимулирате ранно пенсиониране – е, това е историческа глупост. По цял свят хората гледат да използват опита на по-възрастните изследователи, вие ще ги пенсионираме. Контролни механизми ЩЕ въвеждате за използване на пенсионираните учени вместо млади учени. При тези ниски заплати, това е тотална лудост.

Правила за диференцирано заплащане ЩЕ въвеждате. Вие сте луди.

Държим значи фонда работна заплата нисък и при това диференцирано заплащане ще въвеждаме. Това е най-долна андрешковщина. Какво - от едни ще вземате на други да давате. Това е идиотщина и никакви научни колективи така няма да стимулирате. Напротив, това ще засили разпада на българската наука. Ще дефинирате какво е млад учен. Браво – топлата вода пак открийте. Тя науката умира, те с дефиниции се занимават. Че не го ли дефинирахте досега. Ето ви една дефиниция – млад учен е, който няма внуци. Не разбрахте ли, че в науката няма млади и стари – има кадърни и некадърни. И че един кадърен старец струва колкото 20 некадърни младока. Ще въвеждат инструмента доктор-изследовател. Хайде да въведем инструмента доктор - бостанско плашило, доктор – сервитьор, доктор-фризьор и доктор-чистачка, че само това още не сте въвели.

Действие 17 – ще стимулираме значи университетите и институтите да създават благоприятни условия за кариерно развитие, включително и за увеличаване на научния потенциал. Това става с ПАРИ. А как ще стане според авторите на писанието – с регулаторни правила, с конкурси за мобилност (!!!!), с подкрепа на схеми за творчески отпуск(!!!!), с национална програма за развитие и съхранение на човешкия капитал (!!!!), с ваучерни схеми (!!!!!!!!!!!!!) и т.н и прочее глупости. Абе вие за идиоти ли ни вземате! Никакви благоприятни условия за кариерно развитие няма да създадете така.

И накрая отиваме до таблицата с разпределение на средствата. Гледаме сега за стълб 1 – Повишаване на публичните инвестиции за научни изследвания. 450 000 лева за оперативни планчета, обществени диалогчета и т.н. чиста полза за науката дотук – 0 лева. Минаваме на стълб 2 – реформа в научно-изследователската система (у-ха-а-а). “Реформата “ ще опоска нови 15 милиона и половина. Някой ще вземе хонорарче за осигуряване на независима оценка на научноизследователската и иновационната дейност в съответствие с международните стандарти и принципите на манифеста от Лайден, усъвършенстване на моделчетата, увеличаване на резултатно-ориентираното финансиране и нова агенция. Ала-бала, ала-бала - чистата полза за науката дотук – 0 лева. (опапани обаче вече 16 милиона). Отиваме на стълб 3 – Концентриране на научната инфраструктура. 696 милиона почти. Ама я да видим за какво. Развитие на електронно управление на научно-изследователската дейност, въвеждане на отворен достъп и прочие (лап – лап-ам-ам от парите за наука)- горе долу – 70 милиона. Дотук опапани – към 86 милиона, за науката – 10 милиона за програми за стимулиране на научната активност на ученици и студенти с акцент на природните науки и математиката и за въвеждане на стимули за подкрепа на ефективните и резултатни учени и научни групи и школи (кои ли са резултатни, а кои не са – ще видите що за каша ще възникне). Караме нататък – синергия за преодоляване на фрагментацията значи. И т.н инфраструктури и т.н към 650 милиона от който 300 милиона по оперативна програма и грубо 2 милиончета за административно туй-онуй. Дотук административна опапани – към 88 милиона, за науката – към 660 милиона (от които 300 милиона благодарение на милостта на чужди държави). Следва човешки ресурси – към 53 милиона. Кое то веднага показва, че тая програма ще е провал. Гледайте сега – за какво ли не се дават пари, само не и за повишаване на заплатите на българските учени. Аха-а-а – пакет за ранно пенсиониране – лап 5 милиона, проучване за конкурентни нива на заплати – лап 5 милиона лева. Та административното ам-ам наближава 100 милиона от общо 765 милиона. Значи за науката остават към 665 милиона за 9 години напред, от които 441 милиона от милостта на чужденците (демек от Оперативната програма Наука и иновации за интелигентен растеж). От сърцата управляващи се откъсват значи 224 милиона български пари за 9 години. Кое то си е 110 милиона евро. Бравос! 224 милиона за наука, 100 милиона за административни дейности. Бравос, бравос. И да не си мислите, че това са много пари. От мене да знаете – и с милостта на чужденците тези 665 милиона за 9 години са грубо казано по 75 милиона на година. С тях няма да мръднем доникъде. И в 2020 ще сме опашкари и в 2025 ще сме пак опашкари в ЕС. Не ги слушайте уважаеми читатели, какво ви лъжат. Те ви лъгаха че “Стратегията” 2020 ще оправи българската наука. Все още е 2016, а те вече се отказват от думите си и ви предлагат нова “Стратегия” до 2025. после, като видят, че и тя гърми, ще ви предложат трета “Стратегия” до 2030. Лъжи, лъжи, лъжи.

Заклучение

Аз знам, че един ден всички ще се изправим пред жестокия съд на потомците и те ще намерят мястото на всеки в зависимост от делата му за българската наука. Аз знам, че те безмилостно ще осъдят тези, които приказваха и продължават да приказват блажни приказки, да пробутват фалшиви концепции и да мачат истинските български учени, за да могат безпрепятствено да “усвояват” парите за наука. Някои ще потънат в дълбините на океана на позора. Що се отнася до мене, аз съм спокоен. Направил съм достатъчно за развитието на българската наука при това без да ползвам национални финансови ресурси (тези, които постоянно треперят, да не би проектите ми да се финансират, да бъдат спокойни – всичките ми проекти в последните 10 години са били отхвърляни като безперспективни и всички до един са реализирани в развити държави в чужбина, където ги сметнаха за много перспективни. Става дума и за изследванията ми за миграцията, и за изследванията ми за идеологическата борба и за изследванията ми във връзка с управлението на науката и оценката на научната ефективност и за изследванията ми, свързани с развитието на метода ми за решаване на диференциални уравнения и за изследванията ми, свързани със социалните мрежи). И като така, храбри данъкоплатци, искайте от тези, на които сте давали парите – искайте, търсете там ефективност, големи постижения и Нобелови награди.

Искайте от тези, които са разпределяли парите. Те са отговорни, щом няма ефективност и ефикасност от

научните разработки. Искайте от тези, които са правили “концепции”, “стратегии” и какво ли още не за “развитие” на науката. Искайте от тях, щом вече почти 30 години българската наука се усмъртява полека и с кеф. Хванете “великана” с постната пица и искайте от него научни постижения – нали той е “велик” учен с много цитати. Искайте, искайте Нобелова награда от него, да видим как ще ви я донесе. И като ви я донесе, направете един постамент в авгиевите обори, сложете я на него и напишете на постамента - “тук е доказателството, че Витанов не е прав. И в Авгиевите обори може да се произведе Нобелова награда”. Но внимавайте – Нобеловата награда трябва да е произведена в Авгиевите обори, а не някъде навън по ония гържави, дето си подгържат науката, като нещо, което им е най-свидно. Пък те потомците, не са глупаци. Те ще знаят, кой е управлявал националната научно-технологична система и че това не съм бил аз. Те ще знаят, че моят принос за наличието на управленския бардак и за създаването на авгиевите обори е нула. Те ще знаят какво съм ви писал и говорил. И просто ще погледнат авгиевите обори и ще видят Нобеловия ви постамент или няма да видят нищо. И тогава въпросът кой е прав – огромният хор от “експерти”, ревящ срещу мен или пък аз, ще се реши много бързо. Нали така. То отговорът на този въпрос май започва да става ясен предсрочно. Пък не мислете , че съм толкова лош - като оправят бардака и изчистят оборите, аз първи ще ги похваля. Хайде със здраве. Отивам да пиша следващата бяла хроника. Тази за Исак Нютон.

